

Л. Бачинський — С. Дмоховський

РІК
ВСАДКУ І ГОРОДІ.

ПІДРУЧНИК САДІВНИЧО-ОГОРОДНИЧОЇ
ГОСПОДАРКИ.

ПЕРЕМІШАНЬ. 1922.

Николаом Дра Стефаном Дмоховського,
з друкарні Книгарні Сапо.

РІК В САДКУ І ГОРОДІ.

ПІДРУЧНИК ДО СИСТЕМАТИЧНОГО ВЕДЕНИЯ
ГОСПОДАРКИ САДІВНИЧОЇ ТА ГОРОДОВОЇ
У ФОРМІ ВІЧНОГО КАЛЕНДАРЯ.

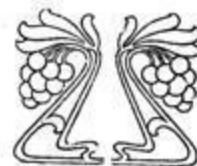
НАПИСАЛИ:

часть садівничу

АБСОЛЬВЕНТ ФРАНЦУЗЬКОЇ ВИЩОЇ АГРОНОМІЧНОЇ ШКОЛИ
ЛЄОНІД·БАЧИНСЬКИЙ,

часть огородничу

Др. СТЕФАН ДМОХОВСЬКИЙ.

П Е Р Е М И Ш Л Ъ 1922.
Накладом Дра Стефана Дмоховського. — З друкарні Киолера і Сина.

ПЕРЕДНЄ СЛОВО.

Дорожня, яка безупинно росте, вимагає від кожного, щоб всіми силами і всіми можливими засобами видобував як найбільше хісна зі своєї праці.

Особливе у нас, що переживаємо тепер пайтяжні часи, коли то важиться наша доля, треба вимагати від кожного як найбільше витревалої праці, бо лише така праця може принести хосен не тільки нам як одиницям але й цілому народові.

Чимраз більші потреби „Рідної Школи“, бездіч всіляких національних цілей жадають від нас великої жертволюбності, як-що бажаємо вийти переможцями з тяжкої боротьби за існування і розвій нашої нації.

Однак давати може тільки цей, що працює та щось має.

Видаючи отсю книжочку, хочемо вказати нашим селянам і всім, що управляють землю, на джерела доходу, яких досі за мало використано.

Праця нашого селянина є звичайно односторонна; крім управи рілі ще ховає він худобу, свині та дріб. Коли в чім не пощастиТЬ, так біда!

Ми хочемо тут вказати на дві галузі сільського господарства, які в нас занедбані, а яких розріст можливий і конечний — а саме на садівництво і огорожництво.

В краях високої культури рахують, що один морг саду чи огороду дає стільки прибутку, що десять моргів поля — і там поля обертають на сади та огороди.

У нас не тільки що цілі полоси неужитків лежать невизискані, але по городах сіють гречку, коноплі то-що, а під ярину — оть клаптик, де суміш гуща маку, кріпцю, цибулі, бураків, а всю приросло хоптою та всіляким буряном. Тож і не диво, що з такого города малій хосен. А якіж сади у нас? При хаті верби, якісь затирхавілі, дуплаві груші та дикі яблуні — хиба на памятку, — „бо то дідуньо ще садили“.

Поширення садівничої та городової господарки буде мати

вплив не тільки на піднесення добробуту, але також і на моральний та фізичний розвій нашого народу.

Через лихе, недостаточне відживлювання видно в нас наслідки нидіння та дегенерації — от хотяйби порівнати породу Галичан з Наддніпрянців.

Сад і город дасть змогу побільшити ріжноманітність поживи здорової, смачної та ситої.

Праця у власнім садку і городі научить шанувати й чуже добро — а наша молодь міська чи сільська не буде вже нішпорити по чужих садках та виломлювати галузя разом із овочем.

В цій книжечці будемо говорити тільки про сад і город, однак треба звернути увагу також на інші джерела праці і прибутку — як піднесення рівеньства, хову худоби, — розведення молочарства, годівлі риб, дробу, кіз, кріликів, пасічництва, закладання сільських крамниць, врешті промисл домашній — як ткацтво, кошикарство, гончарство і т. д. Станемо ми незалежні, сильні економічно—тоді напевно здобудемо політичну свободу!

Наших читачів просимо о надсиланнє заміток та бажань на адресу видавництва (Др. Дміховський Перемишль Зелена 5).

На кінці складаємо щиру подяку Впов. Папу проф. Д. Грего-линському за перегляд рукопису та переведення коректи.

Др. С. Дміховський.

Перемишль, 24. листопада 1921.

Який садок заводити?

Коли ми думаємо завести овочевий садок, то повинні не тільки вміти ходити коло дерев т. є. садити, іщеніти, обрізувати та боротися з ворогами саду — але мусимо ще також знати, для чого розводимо садок, чи для власної потреби, приємності і забави, чи для зиску. В першому випадку звичайно все одно, які садиться гатунки дерев і в якій кількості кожного гатунку. Хто-ж розводить садок, щоб мати з нього дохід, той мусить садити тільки такі гатунки, які найвідповідніші для торговлі, для продажі на ринку; тоді треба розводити один, в крайному разі два гатунки. Ріжні гатунки дозрівають в ріжну пору, вимагають ріжного плекання і догляду. Тому витрачається значно більше праці на пильнування і на продаж, яка довго тягнеться, бо одні овочі зрілі, другі ще зовсім зелені. А що-до боротьби з шкідниками, то при одному, двох гатунках — значно легше вести боротьбу з шкідливими комахами, як при багатьох сортах, бо комахи завжди нападають на самі гарні, аматорські сорти, які для ринку мало придатні. В останнє — переховання одного гатунку і зручніше і вимагає менше клопоту та видатків.

Яка земля найкраща під овочевий садок?

Чисто глиняста земля, піскова, чи вапниста зовсім не падається під овочевий садок. Глинясті землі тяжкі, зимні і управляти їх дуже тяжко. Пісковатий ґрунт за сухий, швидко розгрівається і вода всяка в глибші верстви. Вапнисті землі теж мало придатні під садок, хоча на них можуть рости кісткові дерева, і то коли добре їх погноїти. Найкраща земля під садовину є глиновато-піскова з домішкою порохна і вапна з підґрунтом середнє-перепускаючим. Однакож кожну землю можна вправити: одній додати вапна, другій піску, третій гною й на такому, справленому ґрунті добре буде родити кожне овочеве дерево.

Віддалення дерева від дерева в садку.

Перед тим, як засаджуватися дерева, треба перше всього призначену площу поділити так, щоб дерева стояли в рядах, рівно віддалене одно від другого, щоб була симетрія і щоб галузя

могли розростатися в ріжких напрямках. У нас дерева садять густо, так що одно дерево дуже близько росте коло другого; їхнє галузя переплітуться, а від того дерево зле родить, хоч люде тієї гадки, що чим більше дерев, тим більш буде овочів. Густо садити дерева не можна; це шкодить галузкам, корінням та овочам і веде до того, що дерево диче. В залежності від форми дерева, від роду його і ґрунту, віддаленіс буває ріжке. На добром ґрунті яблуні і груші садять на 8—12 метрів одно від другого, черешні і сливи на 5—7 метрів. Поки дерева молоді і не розрослися, між ними треба садити карликів дерев і ягідні кущі. Можлива і ярина, але треба звертати пильну увагу, щоб не попсувати коріння.

Про щеплення.

Зернятко якогубудь овочевого дерева виростає диким, неблагородним деревом. Коли защепиться його благородною галузкою, воно буде родити благородні, солодкі і соковиті овочі, замісць квасниць. Багато є способів щеплення. Найпростіший спосіб — це очкування, себто вкладання за кору дички — „очка“ з благородної галузки. Очкувати можемо весною і літом. Очка беруться з сильних, повних та здорових галузок. Очкувати краще в кінці літа, бо очко скріпиться і на весні буде скоро рости. На кожному очкові треба листе обрізувати і не допускати, щоб воно розвинулось в осені. При очкуванню звертати увагу, аби „очки“ були свіжими; для того краще тримати їх у воді, або в мокрій шматі. Звертати увагу, щоб не калічти дичок ножем при розрізі і відхиленню кори.

Ніж до зрізування очка мусить бути гострий. Очко зрізується з корою і трошки з деревиною. Обвязувати ликом треба починати з низу „очки“, щоб не було вільного місця між очком і дичкою. Очкування треба

Мак. I.

Очко заложено і обвязано ликом. робити швидко. Коли в часі очку-

вання є сухо, то необхідно дички добре полити і спушити землю. Як вже очко принялося, то верх дички зрізати, а низша частина — пень буде тимчасово за кілок, щоб привязати молоду галузку.

Кожуховання теж дуже корисний спосіб щеплення і до того легкий і придатний, так для молодих дичок, як і для старих 40—50 літніх дерев. Кожухують в квітні і травні (маю), коли дерево має листі. На старих деревах зрізають галузки і гострим ножем вигладжують зрізане, щоб не було задирок. Благородну галузку зрізується на скоса. Дбати, щоб галузка добре прилягла під корою. Добре обвязати ликом і помазати садівничу мастею. Забезпечити молоду галузку, аби не зломив її вітер.

Як запобігти, щоб не появилися шкідливі комахи та як можна взагалі їх нищити.

Щоб шкідливі комахи не появилися, треба тому запобігати ось-як:

1. Спроваджувати і купувати дерева з тих місць, де нема дуже багато шкідливих комах.
2. Куплені дерева треба уважно оглянути, чи нема на них яєчок або ляльок шкідливих комах, так на галузках, як і на коріннях. Кора дерева мусить бути чиста і гладка.
3. Садити дерева в гарний ґрунт. На гарному ґрунті дерево буде здорове і легко перенесе ріжні шкоди комах.
4. Обчищувати кору дерев і білити її вапном з гноєм та глиною. Вапно убиває всі комахи, які переховуються в корі.
5. Викидати з садку всі сухі і хорі дерева. Все спалити, бо хорі дерева є розсадниками шкідливих комах.
6. Нищити падалиці в садку. В таких овочах находяться личинки (хробаки), які перелізуть в землю для ляльчення.
7. Не переховувати хробачливих овочів.
8. В садку і городі нищити всякий бурян.
9. Перекопувати ґрунт в осені і весною. Цим можемо осягнути, що всі комахи, які зимують в ґрунті, будуть викинені на поверхню землі і загинуть або вибирають їх птахи. Тіж ляльки, які глибоко прикопуються в землі, не зможуть вийти на її поверхню.
10. В осені пускати курей і качок на перекопаний ґрунт.
11. Оберігати птахи від котів і інших їх ворогів.

* * *

Коли ж в садку появились шкідливі комахи, то негайно треба

приступати до боротьби з ними, простіше кажучи, ріжними способами їх винищувати. Ми вказуємо тут загальні способи боротьби, яких можна ужити до ріжних комах з однаковим успіхом:

Треба при кожній нагоді роздавлювати яечка і молоді гусельниці, коли вони сидять купками, збирати ляльки з трави з дерев, з під кори і при оранці. Зібране давати курям, качкам або индикам. Гусельниці, які живуть громадою, треба конче стрясувати на розпростерте полотно; найкраще стрясати ранками, коли гусельниці мало рухливі. Також треба спалювати павутинні кубла (гнізда) з молодими гусельницями запаленими факлями, або обрізувати їх садовими ножицями (півниками). Коли ж гусельниці вийшли з гнізд, чи виляглись і почали обгризувати листя на деревах, то для винищування їх треба дерева оприскувати отруйними течами — і. пр. парижською зеленою. Гусельниці гинуть, коли найдуться листя обприсканого отрутою. Обприскувати треба 2—3 разів в рік. В ті роки, коли гусельниця розмножується у надзвичайно великій кількості, (особливо це буває з Прядкою Недопаркою і Золотогузом) тоді окрім звичайних заходів, треба вжити й інших, а саме: обкопати садок рівчаком з того боку, відкіля суне гусельниця. Рівчак, треба робити завширшки $\frac{1}{2}$ метра і завглибшки в $\frac{3}{4}$ метр, зі стінками нахиленими в середину.

Дуже велику користь в боротьбі зі шкідниками приносять липкі паси (клієві кільця), які привязуються навколо стовбура і треба тільки доглядати, щоб клій завжди був свіжий; так само привязують і сухі паси з соломи чи клоччя, під якими збирається багато комах зимувати. В осені ці паси здіймають і спалюють. В останнє згадуємо про принаду, як оден з способів боротьби з комахами. І так коли розкладти по садку свіжо зрубані дерева, заки ще жуки-короїди зачнуту літати, то під корою таких дерев за 3—4 тижні, знайдемо багато жуків, страшних ворогів садка, яких разом з корою зрубаного дерева треба спалювати. Не менш корисно сіяти ростини, які люблять комахи. Збирають їх тоді і без

Мал. 2. Липкий пас.

страху, що можемо попсувати дерево — немilosердно треба все винищити.

Деякі господарі крім усого, що вище сказано, затроюють трунт ріжними середниками, які убивають комах, що живуть в землі.

Боротьба з шкідливими комахами в осені та зимою.

В кожному овочевому садку, що року появляються ріжні комахи, які, намножуючись у великій кількості, об'їдають до центру всі садки і, переходячи з одного дерева до другого, об'їдають вони все, що тільки попадуть: пучки (бруньки), молоде листя, гилички, пупянки, літом овочі і нарешті кору, луб та саму деревину. Об'їдене дерево знесилується, хорує і не допомогти дереву — значить призначити його на загибель. Про врожай, принаймні самий маленький, немає що й думати. Але не дивлячись на величезну шкоду в садку, від цих шкідників — захистити садок не так то важко, треба тільки у свій час доглянути садка, і ця робота як раз припадає на зимові місяці. Не гаючи часу — до початку весни, можемо упоратися зі всіми шкідниками, тоді літом не доведеться мати з ними великого кло-поту і дерева будуть здорові і господар мати-ме врожай.

І так особлива увага садівників повинна бути звернена на осінні й зимові місяці. Брак всяких матеріалів для обприскування садків отруйними течами, брак приладдя, якого неможливо набути через надзвичайно їх високу ціну — примушує нас звернути увагу як раз на ці місяці, коли то майже ніяких матеріалів і приладів не потрібно і вся робота обійтися зовсім дешево. Знаюча життя наших шкідників і час коли вони появляються, не буде тяжко відшукати засобів, якими можна найкраще їх винищити.

Гусельниці, Прядка Золотогуз і Білан Жилкуватий (травень — червень) перебувають зиму в гніздах (кублах) зроблених з листя і заплутаних в павутину. Ці гнізда висять весь час на кінцях тонких гиличок; гнізда а навіть окремі павутинні листочки, дуже легко побачити і треба їх збирати, і палити. Коли це буде зроблене, то на ціле літо позбудемося величезної кількості шкідливих гусельниць.

Крім попередніх двох мотилів в осені і зимою треба також винищити і яечка Прядки Недопарки та Прядки Перстенівки (січень... червень). Купки яєць цих мотилів добре видно; винищимо їх дьогтем чи нафтою, а коли немає сього під рукою, то яечка

треба зчищувати трісочкою у відро і вкидати в огонь. Яєчка перстенівки краще обрізати з гилочкою.

Як бачимо, зимию можна винищити 4-х великих шкідників садка, поруч з кількома менш шкідливими як киточниця (січень) і др.

Хороби дерева.

Кожний господар, який має садок, мусить хоч здебільши знати, на що можуть хорувати його дерева.

Рослини, так само як і звірятя, мають ріжні хороби і одні з них можна легко вилічити, другі же такі затяжні, що країце хоре дерево зразу викоринити й посадити друге, як клопотатись ним з року на рік. Найчастіша хороба — це рак, який появляється

на деревах, що ростуть на недобрій землі, або від того, що дерево глибоко посаджено, або від сильної поганої, від морозу, або комах, які точать дерево і т. і. При цій хоробі треба хоре місце обрізати гострим ножем до живого і замастити садівничуою мастию; коли-ж це не помагає, то треба осушити ґрунт каналами, чи зробити дренаж в тих випадках, коли є низина. Коли ґрунт за сильно угноєно — треба його вапнити; проти-ж глибокі посадки — роблять миски навколо пня, а обморожені місця зрізують до живого і замашчують і т. і. Не менш часто у дерев, особливо кісткових, виділяється клій (гума). Причини цієї хороби подібні до попередніх, і ліченне їх теж саме.

Проти рострискування кори буде корисно побілити дерева в осені вапном. Перед біленням треба обчистити на дереві стару кору. Легке натинання кори весною теж дуже часто помагає проти цієї хороби. При хльорозі (жовтіння листів) — дерево обкладають гноем і поливають водою.

Мал. 3. Рак дерева.

Дуже часто на дерева нападають ріжні гриби, які крім того, що псують листя і овочі, ще калічать молоді галузки. Проти грибків треба 2-3 рази в рік обпрыскувати дерева бордоською течею.

Яка користь з білення овочевих дерев вапном?

Білення нищить рослинних як і звірячих шкідників, що находяться на корі, як пр.: мох, гриби, комахи, яєчка. Внаслідок того кора дерева стає гладкою. Тоді соки такого дерева кружать без перешкоди, визначену дорогою, а натомісъ в дереві хорім, що є покрите ранами і шкідниками, соки затримуються, дерево хоріє та згодом помирає. Білення причиняється також до пізнього розвою цвіту.

Доказана річ, що біла фарба відкидує лучі сонця, а темна затримує. Отже біла фарба напина хоронить дерево перед розгріванням, а тим самим перед завчасним круженнем соків. Нехай тільки кілька днів пізніше, по морозах, деревина зацвите — а урожай уратований. Бо доки цвіт в пучку, то йому мороз не може ще так залякодити; про те дбає сама природа, хоронячи пучки товстовою течею, як то найкраще видно у диких каштанів. Білення хоронить дерево ще й тим, що не допускає до пукання кори.

Непобіленій стовбур (пень) або галузь розгрівається через день і соки в розігрітих місцях кружать. Коли ж вночі прийде приморозок, то він стибає соки, які розсаджують ніжні частини. А як в день сонце знову пригріє, замерзлий сок розплівається, але на своє місце вернуті не може, отже кисне і квасніє, а деревина в цім місці зачинає хоріти. Кора в таких місцях пухає, відстає від мяски і ліка. На хорих місцях плодяться гриби і пісочать дерево. Це називаємо раком. Поза відсталою корою ховається багато хробаків та комах, які можемо виполошити тільки тоді, коли обскрабаємо зіпсути кору.

Треба отже конечно деревину що року білити, бо користь, як бачимо, велика.

Треба також довкола пня придоптувати сніг і то досить високо, щоб спочинок дерева, як тільки зможе, продовжити.

Що треба робити з старим деревом?

Щоби старе дерево добре родило, було здорове і гарно виглядало, треба ось чого дереву:

1. Доброї погодної землі.
2. „Чорного пару“ в садку.*)
3. 2 рази в рік землю спушити, щоб не шкарупіла.
4. Перекопка ґрунту — причиняється до кращого росту, плідності дерева, забезпечує коріння від мишій і знищення шкідливих комах.
5. Гноїти землю з початку квітня до липня.
6. Додержувати рівновагу між коріннем, стовбуром і короною.
7. Зчищувати мох, лишай і стару кору з стовбура дерева.
8. Обрізати всі парости з коріннів.
9. Корону утримувати рівномірно закругленою, в середині повинно бути мало гилок, а о скілько можливо, вкрито овочевими гілочками.
10. Всі „вовчки“, що виростають на запущених і хорих деревах, зрізати і стежити за причиною їх появилення і на здорових деревах.
11. Гилки, які переплітаються і трутися між собою, зрізати. Коли гилки молоді, треба урегульовати їх ріст, щоб не було перехрестя.
12. Меньше різати пилою, більш працювати з ножем і ножницями.
13. Не залишати незагоєних ран.
14. Хороби дерева лічити.
15. Боротися з його ворогами.

Заповіди для садівника.

1. Хочеш мати добрий прибуток з садовини — дбай про садок.
2. Маєш садок — знай його приятелів й ворогів.
3. Оглядай кожде дерево й розумій скарги його.
4. Хоре дерево замінити здоровим і молодим.
5. Не сади густо дерев.
6. Чого не знаєш, запитай, краце-ж книжки читай.
7. Що-не-будь робиш в садку — обміркуй длячого це робиш.
8. Все роби в своїм часі.
9. Поліпшуй садок що рік.

*) То б-то раз у раз пушити землю ралами, боронами або сапами та граблями, щоб на ній нічого не росло і щоб вона не шкарубла, а раз-у-раз була пухка та м'ягка.

РЕЦЕПТИ.

№	Яка назва	Склад	Примітки
1	Садівнича масть.	а) 10 част. бжільного воску 10 " живиці 10 " терпентини Теж.	Стопити на легкому огні, мняті руками.*)
2	Бордоська теча.	1 кг. синього каміння 2 кг. вапна 100 літ. води	По стопленні додати спиртусу. Тримати завжди закритим затичкою.*) або сірчан міді.
3	Ліп для пасів. (Клій).	8 кг. льняного олію 4 кг. свіж. свинячого сала 32 кіл. дьогтю Теж.	Варити добре в казані. Потім влити дьогтю.*) Мішати.
4	Паризька зелень.	8—12 гр. парна. зелені 16—25 гр. вапна 6 гр. амоніаку	Добре мішати.
5	Тютюнова настійка.	1 фун. лист. тютюну 1 від. окропу.	На 1 відро води.
6	Нафтова мішанина.	1/2 фун. звич. мила 12 пляш. нафти (по 1/2 л.) 6 пляш. окропу	Настійка 48 год.
7	Квас аршениковий.	4—8 аршн. кв. 1 від. води	1 част. мішанини на 5—20 част. води. Кріпший рошини для дерев без листків і комах з твердим тілом.

Про КОМПОСТИ.

Багато річей можна з'ужитковати в господарстві, що їх недосвідні люди впрост марнують; а ці річи, відповідно приладжені, можуть принести великий хосен.

Компост складається зі всілякого сміття з подвіря, обори, стайні, курників, листя, відпадків з кухні, деревляного попелу, скарлущі з яєць, виполеної хопти (але без насіння!) грузу, намулу з потоків та ставів — все це складається на купи однometрові, поливається милининем з прання, мочею, гноївкою, а 2—3 рази

*) Обережно щоб не занялося від огня.

до року перемішуватися, щоби воно добре перегнило. По 2—3 роках зробиться з того чорна земля (компост), яка краще ніж інший гній засилить город; можна також її давати в ями при садженню молодих щіп, до парників і т. д.

Закладання парників. (Інспекта).

Парник — це грядка, де штучним огріванням землі приспішується зріст ріжних ярин або виплекується такі, що потребують більше тепла.

Плекання ярин в парниках вимагає досить уваги та заходів, в більшому розмірі оплачується тільки під містами, де вчасні ярини мають скорий і добрий збут. Хто хоческорше мати розсаду всіляких ярин, цвітів, та розсадити її в догідний час — бо з купованою треба спішитись — цей може заложити малий парник для власної потреби і приємності.

Способ закладання: В соняшному місці захороненому від вітрів, копається яму коло 60—80 см. глибоку, а довгу і широку відповідно до величини скрині і вікон, які можемо мати до розпорядимости.

В цю яму даемо кінського гною, пересипуючи його тонкими верствами землі або листя (щоб довше грів) на 80 см. грубо — як що вчасно закладаємо ц. є в лютім, як пізніше в березні, вистане гною 60 см.

В ту яму кладемо скриню без дна, з дощок досить широких ! поки що закриваємо вікнами, доки не загріється. Гній треба рівно укладати і трохи придолупувати, щоб потім не осідався та не творив ям. Коли гній загріється і зачне парувати, тоді підносимо вікна, щоби пара вийшла, і насипуємо доброї землі компостової або з кретовин, трохи помішаної з піском та порохном, вискрабаним з дупла старих дерев. Коли земля загрілася, можемо зараз сіяти. Землю треба також рівно насипати і дощиною зрівнати, щоб не було ямок.

Розуміється — боки скрині обкладається довкола також гноєм.

Вікна можуть бути стари, щоби тільки добредо скрині приставали, або нарочно зроблені. Віддалі вікна від землі в парнику не має бути більша як 25-30 см.

Щоби охоронити парник від студени, а молоду розсаду від загибелі, накривається парник на ніч соломяними матами.

Ширші вказівки про плекання ярин в парниках подає кожна 'огородничча книжка.

Гноєння і переміна плодів в огорodі.

Відома річ, що без гноєння в огорodі обйтися не можна. Ale не всім яринам однаково пригоже свіже гноєння, бо як — на приклад — посімо горох на свіжо гноєнній грядці, то він виросте сильно, та мало обродить. Тому найкраще буде, як ми поділимо собі город на чотири частини, з яких три, кожна по черзі, що третій рік буде гноєна, а четверту призначимо на ярини тревалі, як хрін, щавник, шпараги, рабарбер, трускавки, суніці і т. д.

В першій частині по гноєнню садимо капусти, карафолі, калярепу, салати, шпінат, помідори, салери, огірки та мельони.

На другій частині гноєнній минувшого року: бураки, цибулю, калярепу, моркву, петрушку, редківцю.

На третьій частині гноєнній 2 роки назад — горох, фасолю, біб, бульбу.

Розуміється, що давніше гноєнні частини не зашкодить змінити трохи компостом, суперфосфатом, кайнітом або врешті попелом деревянім.

Щоби визискати землю і час, треба зарядитися так, щоби по вчасніх яринах садити та сіяти ще пізні, на приклад — по вчасній капусті салери, салату, по шпінаті корнішони, по вчасній бараболі пізний горох на осінній пожиток. Цей спосіб господарства дозволить зібрати плоди два рази до року.

Практично буде записати собі на карточці, де, коли, що було сіяне, щоби такий плян з року на рік оставався.

Розкажемо ще дещо коротко про роди і вартність погноїв натуральних і штучних. Як відомо, ростини побирають матеріял, потрібний до життя й розвою, частинно з повітря (тзв. квас вугланий), в більшій мірі зі землі коріннями, а то квас фосфоровий, азот, поташ і вапно. Щоб одержати видатні плоди треба подбати, щоб ростина знаходила це все в землі і то в достаточній кількості.

До найліпших погноїв належить стаєнний гній, браній свіжо зі стайні; а найгірший є з кули, зіставленій на дворі на ласку Божу, полоканий дощем, сушений і палений сонцем та вітрами, як то у нас найчастіше по селях видно. Щоб гній як найменше тратив зі своєї поживної вартості, треба його складати на місцях із непромакальним дном (дно можливо вибетоноване); він мусить

бути рівно укладаний, гноївкою або водою часто зливаний та пересипуваний верствами землі, щоби не з'грівався. Добре живлена худоба дає добрий гній, лиху живлена — марний. Найсильніший гній є від овець, свіній та дробу.

Гноївка повинна стікати зі стайні до якогось збірника, бо є також знаменитим погноєм; розпущену водою уживають до підливання ярин (не по листях!) і дерев овочевих. Про компост пишемо окремо. Зі штучних погноїв уживаємо вгороді чилійської салітри, суперфосфату, томасини, кайніту, поташової солі паленого вапна.

Чилійська салітра має близько 16% азоту, що в воді легко розпускається. За вімком гороху й фасолі, можна її під усі ярини вживати. Сиплетися 2 дека ц. в. ложку столову на один метр квадр. по верху грядки.

Суперфосфат є кістяний і мінеральний; межи обома не має великої різниці. Суперфосфат має квас фосфоровий, придатний особливо для розвою плоду й насіння, надається для всіх ярин, а особливо під горох і фасолю. Найліпший високо процентовий (18—20%), дається перед копанням 3—4 дека під горох, а 5 дека під капусту, фасолю на один метр квадр. Томасина (жувлі Томаса) має близько 20% квасу фосфорового і 48% вапна. Розсівається під усі ярини у скількості півтора рази більшій як суперфосфат. Сіль поташова приходить з Німеччини та має від кайніту чотири рази більше поташу ц. в. близько 40%. Уживається під всілякі ярини рівночасно зі суперфосфатом та томасиною, особливо під капусту, бураки, моркву, петрушку — перед копанням або навіть на посіяні грядки три дека на один метр квадр.

Кайніт має 10% поташу, розпускається легко у воді подібно як сіль поташова. Дається суміш із суперфосфатом або томасиною по 12 дека на один метр квадр. — звичайно під осінь.

Вапно палене відквашує землю та робить її пухкою, при цім є важкою поживою для ростин, що її в значній скількості споживують. Сиплетися 2—5 дека на один метр квадр.

З огляду на трудність закупини або недостаточне випробування про інші штучні погної не згадуємо.

Там, де переважно палять деревом, треба вживати попелу, що має багато поташу та надається під кожну ярину.

Не менш важну роль відіграває погній і в овочевому садку.

Наші селянські садки, які без всякого догляду ростуть на

одному місці більш 100 років, вже давно висмоктали із землі всі соки, починають родити все гірше й гірше, нимагають безумовно піддобріння ґрунту. Чим гірша земля, тим частіше і краще треба її справляти.

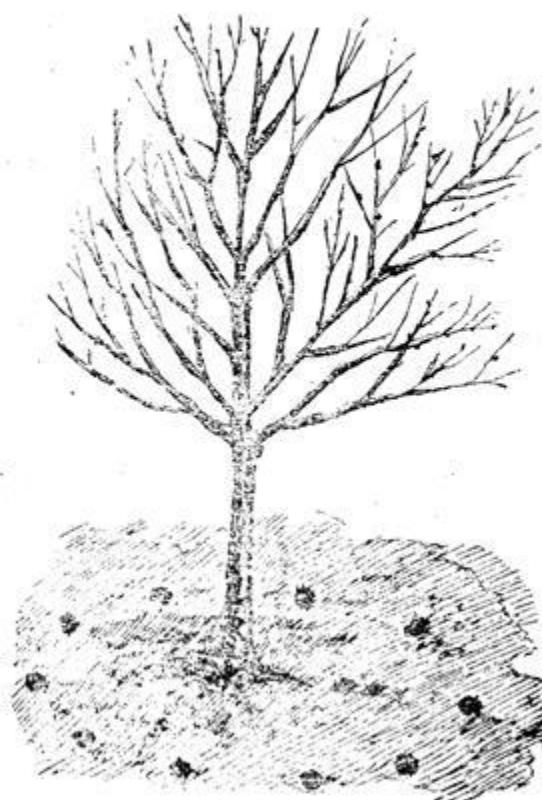
На чорну землю дается раз на 5—6 років перетлілого гною коло 10 кг. на один метр квадр., на глинисту що три роки, але 2—6 разів більше. Не гірше від гною виправляє землю попел та компост.

Гній та компост розстелюють по землі та перекопують його так, як і в полі.

Коли гною мало, або кому за богато праці перекопувати цілий сад, цей може перекопати коло кожного дерева осібно,

але не при самім стовбурі (пні), а там, де розстелилось дрібне коріння, а це припадає саме в тому місці, де закінчуються в горі дерева гілки. Довкола дерева треба викопати рівчик на 30 см. і насыпти там гною, компосту або попелу з вапном, а з верху присипати землею. Це можна виконувати в осені і весною.

Крім цого можна землю в саді справляти і штучними навозами, як томасина, кайніт та салітра. Вираховано, що пересічно треба дати що року на один метр квадр. 10 дека то-

Мал. 4. Діри порублені колом навколо дерева до вливання гноївки.

масини, десять дека кайніту та $7\frac{1}{2}$ дека чилійської салітри. Залежно від того, яка земля, дается більше або менше. Кайніт і томасину розсипати під деревами в осені і прикопати. Чилійську саліtru в місяці березні розсівається по верху і не прикопується. Деревам, що сильно ростуть, навоження салітрою непотрібно.

Накінець можна ще дерева овочеві підсобрювати в той спосіб, що навколо дерева під короною вливається в дірки зроблені колом (50—60 см. глиб.) гноївку, розпущену з водою та змішану з сажею, попелом і т. п. Найкраще підливати так від Зелених Свят до Спаса. (Див. мал. 4.)

Перекопка землі в городі осінню.

Осінь числять господарі від Михаїла до Різдва. Однак землю перекопувати можна і по Різдві, якщо погода на це дозволяє. Але краще є старатися, щоби ще перед морозами покінчити копання. Осіннім копанням осягається багато користі. Ціла годівля ярин залежить часто від осінньої перекопки, бо нищиться всі зародки комах, личинки, гусельниці та живучі комахи а також всіляку хопту; крім цього земля набирає з повітря відповідно ввохости та матерії (азот і др.), потрібної до розвою ростин, а виставлена в острих скибах на повітрі і мороз, крушів.

Копати треба грубими скибами, глибоко, на цілий штих, зіставляти груди землі так, як рискаль бере, не розкрушувати, тим менше, розуміється, заграбувати.

Груди землі розкрушить мороз а заграбуваним помоглиби ми тільки ріжним шкідникам сховатися під землю. Теж і коріння всякої хопти, відкрите на мороз, гине.

Борозняки, та личинки інших комах, пірій треба при кожному копанні вибрести і знищити. Як можливе, пустити в часі копання дріб на город, бо він поможе визбирати хробацтво.

Звісно, кілько то страт поносимо через надмірну кількість комах в літі. Осіння перекопка охоронить нас у великий мірі перед шкодами, особливо, коли це саме і сусіди зроблять.

Земля, скопана в осені, нагрівається скоріше весною та і скоріше обсихає, тому можна і вчасніше її обробляти, сіяти і садити. На землі, нескопаній осінню, збирається багато води, що сполокує поживні частини в борозди та зносить в долину. Стояча вода на грядках, не могучи скоро випарувати, заквашує землю і на тім місці твориться гриб, плісн' та мох. Це все, розуміється, шкодить яринам.

Отже перекопуймо городи в осені, не линючи стежок та борозд неперекопаних. Очевидно — наша праця не кінчиться на осіннім копанні, бо на весні треба ще раз скопати під сів та садженінн.

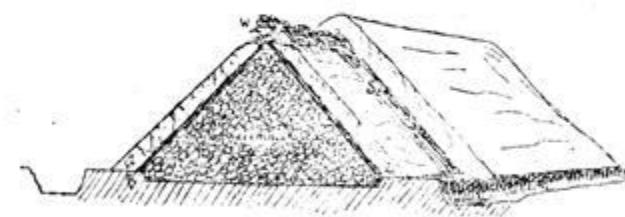
Переховування ярин.

Декотрі ярини витримують зиму в ґрунті, як петрушка, шпінат, а навіть і морква, прикрита землею. Інші треба переховувати в пивницях, ямах або кіпцях.

В пивницях переховуються ярини звичайно зле, бо рідко можна стрінуги пивницю як слід чисту, продувну, з відповідною температурою. А та звичайно бувають вогкі, за теплі, без світла і повітря. Для того краще в пивниці стільки ярин переховувати, скільки треба мати під рукою на короткий час.

На бураки, калярену, брукву, салеру викопуємо доволі глибокі ями, насипуємо там цих ярин, зверху даємо дах з дощок, прикриваємо соломою і присипуємо землею. З одного боку треба лишити отвір, щоб легко до ями можна дістатись, або в разі потреби, провітрити; розуміється, що отвір цей мусить бути перед морозом затканий соломою.

Земля, в якій копаємо ями, мусить бути як найсухша. З хованням ярин не треба спішитися, бо ярини ростуть аж до морозів, а чим довше в землі остануть, тим краще переховуються. Великі скількості моркви, бараболі, бураків переховуються найкраще в кіпцях.

Мал. 5. Копець бараболі, прикритий землею і переложений соломою на зиму.

Кіпці робити невеликі, бо в більшій кількості нагромаджена зрина загрівається і гніє.

Капусту, калярену, каліфіори, петрушку, салеру можна також переховувати в далах. Капусту, каліфіори садимо в таких-жих далах до піску, коріннями одна при одній; вітрини. В пивниці зробити під стіною версту з піску і там переховувати петрушку,

салери та інші, втикаючи в пісок, зелену частину на верх. Капусту головчасту, призначену на ужиток весняний, можна теж переховувати і в цей спосіб, що кладеть її у ями, викопані плитко в сухій землі, коріннями до гори, щоби вода до головок не затікала, накривається листям і прикідається землею. По боках можна лишити два против себе отвори для продуву; на випадок морозу затикати соломою.

Вино порічкове.

Зі всіх вин овочевих найніжніше в смаку є вино порічкове, бо порічки є найкращий матеріал на вино. Робиться воно так:

Порічки мусить бути цілком дозрілі т. е. верхні ягоди зачинають вянуть, а спідні дістають темно-червону краску (около 20—30 липня). Зривати в погідний, сухий день. Якщо є праса, то на прасі, а як нема, то в мішочку руками витиснути весь сок. До 1 л. соку додається найвище $2\frac{1}{2}$ л. води такої, яка є найздатніша до пиття. Тепер додати цукру і цілу теч добре вимішати. Як мається більшу кількість соку, то зляти до бочки, а як меншу, то до бутлі і поставити в сухому місці (на вікні), аби ферментувало; отвір легко заткати. Так має стояти 6—10 тижнів, доки не „склярюється“. Потім зляти до пляшок і добре закоркувати, дати до пивниці. Яку кількість цукру додати, покаже слідуча таблиця:

1. Порічки білі на 1 л. соку 1— $1\frac{1}{2}$ л. води 330 грамів цукру
2. " червоні " 1 " 1— $2\frac{1}{2}$ " 330 "
3. " мішані " 1 " 1—2 " 330 "

Щоби скорше сок ферментував, додається шляхотні, винні дріжджі, які треба спровадити (Rabka, Steinberg). — o. Йос. Кар.

Дещо про насіння.

Понице в табельці подаємо кількість зернят в одному дека, пересічний процент кільчення, тривість сили кільчення, в якім часі сходить, віддалі рядків, в якій садити чи сіяти, та час висіву.

Найкраще звичайно кільчаться насіння з послідного збору. Натомісъ насіння огірків найкраще сіяти по 3 літах, так само як 3—4 літнє насіння мельонів, дині і т. п.

Насіння гороху також краще сіяти по 2—3 літах, бо молодше більше іде в натину, крім того буває часто заражене жучком, якого личинки зимують в першорічнім насінні, а потім виходять.

За довго переховувані насіння не є певні.

Ці дані означені, розуміється, приблизно.

ТАБЛИЦЯ КІЛЬКОСТИ ЗЕРНЯТ і % У КІЛЬЧЕННЯ I Т. И.

Р I A Й R I N N	Кількість зернят в 1 дека	Пересічний процент кільчення	Тривалість кільчення в роках	На якій землі сіяти		ВИДАДЕННЯ в РАГУ I МІЖ РІВНЯНИ	Час висіву
				ВІД БЕРЕЗНА ДО КВІТНЯ	ВІД БЕРЕЗНА ДО КВІТНЯ; пізні в березні в травні		
Біб	4	90	3—4	8—12	40	30	від березна до квітня
Буряки цвілокі	750	180—200	5—6	8—10	40	25	" "
Цибуля	2600	70	2—3	6—8	20	15	" "
Цикорія	670	80	3	6—10	45	30	" "
Двина	50—60	70	5—6	6—8	30	200	від березня до квітня
Фасоля	20—22	90	2—3	8—12	40	30	від березня до квітня
Горох	40—50	90	3—4	6—8	25	20	від березня до квітня
Капіфіори	2700	70	4	4—6	60—80	60—80	" "
Капуста червона	2800	70	4	4—6	60—80	60	від березня до квітня; пізні в березні в травні
Капуста бруксельська	3200	70	4	4—6	60	60	" "
Кріп	6000	90	3	6—8	25	10	" "
Мазрак	60000	—	2	12—14	15	8	від березня до квітня
Морква терта	10000	60—70	3—4	14—22	15—30	8—15	від березня до квітня
Морква нетрата	3700	60—70	3—4	14—22	15—30	8—15	від березня до квітня
Мельони	380	70	5—6	6—8	12)	120	від березня до квітня
Огірки	600	70	5—8	6—8	150	25	від березня до квітня
Петрушка	6400	60	3	18—20	30	15	від березня до квітня
Помидори	2900	70	2—3	18—20	30	15	від березня до квітня
Редька зимова	1100	90	5	4—6	10	5	від березня до квітня
Редька кінська	1125	70	4	4—6	30	15	від березня до квітня
Салата зимова	5500	70	4	4—6	25	15	від березня до квітня
Салата	8000	60	3	6—9	30	25	від березня до липня
Салати римська	—	—	—	6—9	30	30	від березня до липня
Славері	20000	60	3	12—21	40	40	від березня до липня
Шавник, квасок	21000	80	2	12	25	10	від весни до літа
Шпагат	550	99	2	21	80	80	від весни до літа
Шпінаг	1200	99	3—4	8—12	30	6	від березня до серпня
Капляра	2500	70	4	4—6	30	30	від березня до червня

Боротьба зі шкідниками в городі

Ярини в городі терплять від багатьох шкідників, так звір'яних як і рослинних. Боротьба з ними вимагає пильної праці і заходів, та цей труд виплачується, а недбалство приносить нераз великої шкоди.

У нас на це мало звертається уваги і не доцінюється шкід, спричинених шкідниками. Кожний господар знає добре шкоди, спричинені мишами в засівах та інші. Але боротьба зі шкідниками мусить бути загальна, одиниці тут не богато поможуть. Та мимо цього рук не треба опускати. В культурних краях сама держава бере цю справу в руки. Наприклад: в Канаді, Англії, існують окремі уряди, що досліджують способи нищіння всіляких шкідників та величину їх шкідливості. І так в Лондоні убито за 20 літ близько $1\frac{1}{2}$ мільйонів щурів. Шкоди від комах та іншого рода шкідників на цілім світі обчислюють приблизно на 160 мільярдів польських марок. Такі шкідники нищать відразу цілі поля як саранча, а фільоксера винниці. Отже справа ця не є так маловажна.

Ми тут вичислимо тільки найзамінніших шкідників: і так миши домашні та пільні треба нищити зерном, затроєним стрихніною або фосфоровими пігулками, а також заражуючи їх мишачим тифусом, але при цьому треба вважати, щоб домашні звір'ята не потрійлись.

З комах: *Хрущ маєвий*, живиться листом і цвітом овочевих дерев; стрясувати його найкраще ранками та нищити або давати домашньому дробові. З яєчок, які зносять самиця хруща, вилігаються личинки, трохи подібні до гусениць; вони швидко ростуть і є загально знані яко борозняки. Живляться вони коріннем ростин та спричинюють великі шкоди. Живуть три роки під землею, а в четвертім перемінюються у ляльку, з якої по кількох тижнях виходить хрущ. Борозняки треба нищити при веснянні і осінній перекопці.

Мал. 6. Борозняк.

Жук гороховий (*Bruchus pisi*), малий, чорний — живе в зернах гороху та бобу, з якими висівається, і опісля складає яєчка в цвіт. Гусенички вгризаються в зерна і зимують там, перемінюючись в ляльки. Щоби жучків вигубити, можна насіння бобу та гороху перед сівом мочити 12 годин в гноївці. При більшій кількості гороху, сплеться горох до щільно замк-

неної скрині, де на дно ставляється мисочку з ронцем формаліни (50—100 грамів — купити в антиці), накриту решітком на кілька годин. Від пари формалінової вигинуть ляльки. Корисно засівати дволітні зерна.

Личинка жука скочка (*Agrotis*), звана дротиком, скіряної барви, з двома чорними крапками на останнім перстеню, живе в землі кілька літ і спричинює великі шкоди, обгризуочи коріння.

Блоха земна (*Haltica petorum*) і *блоха капусна* (*Haltica oleracea*) невеличкі жуки (3—5 mm) чорно-сірого кольору, скакають, як звичайні блохи. Нападають на богато ростин, так на городі як і в парниках. Капусна блоха обгризує капусту, як тільки вона зачне сходити. Найчастіше появляється на землях зимних, в часі засухи, в сонячні дні. Цей жучок знищує великі плянтації капусти. Слабі розсади не можуть знов вирости і пропадають. В парниках з блохою теж велике лихо. Поливати розсади водою; на мокрі листя сипати попіл або суперфосfat, а також обприскувати тютюновою настійкою (3 кіл. тютюну і 1 кіл. сірого мила на 100 л. води — от способи нищіння цього шкідника.

Ведмедик (*Gryllotalpa vulgaris*) належить до найбільших шкідників. Він підгризає коріння всіх ростин і знищує значні площини, особливо небезпечний він в парниках. Як що знайдемо дірку, куди він залазить, або місце девінжис, (а це легко помітити, бо всі ростини, яким підгризає корінці, стають живтими), треба ведмедика викопати або заляти окропом.

Тиска (*Psila rosae*), чорна муха з живтими ногами, складає яєчка на молоду моркву. Гусенички вгризаються в корінь і ярина вяне. Вирвати заражену ярину — а інші сприскувати розпущенім милом. Подібні шкоди спричинює муха *салерова*, *цибулярка* і т. д. Коли дуже поширилася, перестати на тім місці управу цеї ярини на 2—3 роки.

Білох капустяник, знаний усім мотиль, складає яєчка під сподом листя капусти та споріднених ростин. Яєчка видушувати, а гусениці визбирувати та нищити обприскуванням тютюновою настійкою 2—3 разів в літо.

Мишиці (*Aphidae*), дрібні комахи, що висисають соки з листя та молодих галузок, являються нераз у великій кількості. Нищити їх розпущенім милом або тютюновою настійкою.

Крім вичислених є ще багато інших денних та нічних комах, жуків і мотилів, яких гусениці та личинки треба винищувати.

Проти слимаків в огороді посыпувати грядки свіжо паленим

вапнім або попелом. Слимаки застригають у вапні або попелі і гинуть.

З ростинних паразитів, які є причиною численних хороб у ростин, треба згадати про деякі бактерії і грибки, які живуть коштом тканин ростини. Ці паразити, нечувано витрималі на зміні температури і одпорні, нападаючи на огоронні ростини, майже завжди, коли не знищують урожай зовсім, то обезцінюють його і дають величезні страти.

Ми згадаємо слідуючі хороби:

Гангрена (Brana). Появляється найчастіше на молодих ростинах в травні і квітні від надмірного поливання розсади чи угноєння. Гангрена (рак) також відома і на парникових ростинах (огірках, мельонах, капусті і т. д.) При цій хоробі творяться гузи, які гниють і нищать ростини. Боротися з гангреною треба, починаючи від ґрунту, який належить вапнити, в інспектах часто поливати, місця, на яких тільки починається гангрена обчищувати і присипати сірчаним порошком або дерев'яним вуглем. На зараженій грядці краще кілька літ нічого не садити.

Картопельна зараза (Phytophthora infestans) Найстранийша хороба бараболі. Появляються плямки на листях, від чого листє сохне, пізніше хороба переходить і на саму бараболю. Цій заразі підлягають переважно вчасні гатунки. Проти цієї хороби треба обприскувати бордоською течею, а пайкраще садити випробовані і одпорні хоробі гатунки.

Іржа. На майже всі огоронні ростини нападають бактерії іржи (*Uromyces, Puccinia* і др.) які характерні червоно-рудими плямами на листях, що переходят в нарости, калічать ростину і її обезцінюють. Як і при других грибо-паразитних хоробах єдиний засоб боротьби — це обприскування бордоською течею (1% рошин).

Мучниста роса — білий нальот на ростинах стручкових, цибульових, диневатих, в грибком з родини *Erysiphe*. Грибок появляється на поверхні листків, стовбуру і овочів і провадить до загноєння тканини. Обприскування бордоською течею і кілько-разова посипка ґрунту сірчаним порошком — знищує грибок.

Гниль корінів, буряків, моркви, цибулі і інших ярих теж є вислідом діяння бактерій (*Peronospora* і др.) Шкода подібна до попередніх. При всіх грибкових хоробах передовсім треба доглядати та управляти ґрунт, стежути, щоб не був надмірно погнісний, або не дуже мокрий чи сухий. Боротьба таж сама (синій каїнь, сірчаний порошок і попіл або дерев'яний вугіль).

Маємо однак і приятелів в городі, яких мусимо знати, щоби їх помилково не винищувати, а хоронити.

З комах мусимо згадати бігунів (*Calosoma*), зазульок (*Coccinella*), які поїдають мишиці, мурашки, деякі оси (*Vespa*), мухи та хін і наїздників, які вкладають яєчка в тіло гусільниць.

Зі ссавців особливо корисні: лілік, іжак і кріт (кертця), з інших звірят велику користь господарю приносять жаби і ящірки, а найбільшу птахи. Треба наші діти повчити і наказувати, щоби цих звірят не нищили, пташкам гнізд не вибиравали, бо цим відстрашуюмо тільки наших союзників в боротьбі зі шкідниками.

БЖІЛЬНИЦТВО.

Кожний, хотіби найменший господар - рільник на селі, чи в місті повинен побіч садівництва, займатися також бжолами, бо одно з другим є тісно звязане. Зрозумілі то інші культурні народи, тому в них бжільництво інні на національному рівні. І у нас на цім полі видно в останніх літах значний поступ. Саме перед війною почала входити в нас газетка „Український пасічник“, а разом з тим було організовано українське товариство пасічників в Тернополі. Що край наш надається для пасічництва, як може жаден інший, видно хочби з того, що названо його: „молоком і медом текучим“. І справді, були колись на Україні часи, коли мід — як то кажуть — „аж капав“ і пасічник не потребував коло бжіл богато заходитися. Він лише брав мід і то з простого дупла, а пасічництвом в нинішнім розумінні не потребував займатися. Були тоді інші обставини, прости, незаорані степи, розлогі луги й ліси, богато неужитків, так що бжола мала дуже богато пожитку. Часи змінилися, мало степів і неужитків, а ліси прорідли. Люди стараються землю як найкорисніше зужиткувати для хліба, так що для бжіл зістало значно менше пожитку — хотій в порівнянні з західними краями в його ще в нас дуже а дуже багато. Отож через зменшення пожитку взялися пасічники до штучного плекання бжіл. Придумали розбірні вулики, машинки до витрясання з рамок меду, до виготовлення штучних вощин, а все разом допровадило до того, що бжола, так сказати, мусить слухати пасічника і так робити, як він розкаже. Тими ріжними штучними способами приневолено бжолу інтенсивніше працювати над виготовленням меду та до-

повнити убуток її пожитку в природі. Що нині ліпше поступове пасічництво оплатиться і веде до ціли, бачимо з того, що прості пасіки видіють, а до розвою доходять лише штучно і вміло плекані рої та господарка пасічника, після нових дослідів.

В останніх часах видко у нас незвичайний рух кооперативний або спілковий. Всякими способами стараємося переконати наших селян, що одинокий для нас ратунок і вихід з нужди так економічної як і політичної — то злука в товариства, союзи, спілки і т. д. Тому слушно каже один наш кооператист: „Кооперація, то кожух не тілько теплий але як-раз на нас шитий“. Тимчасом видимо і переконуємося, як тяжко це в нас іде і як трудно нашого селянина цим перевонати. На цім полі і в цій роботі, думаю, якраз найвідповіднішим буlob поширювати поступове пасічництво, бо то очевидний і природний зразок кооперації. Нічо так за собою не потягає, як добрий класичний приклад, а цим власно є бжола. Треба щоби селянин освідомив себе, що значить злука, послух а з тим добра організація, яку бачить в рою бжіл; тоді лекше прийметься і в його голові ідея людської кооперації, а то буде принукою до того, що він сам схоче лучитися в громаду. Нехай побачить і переконається наочно, який в улію порядок, чистота, взаїмна любов і єдність, а що найважливіше, як там перевовдяється в житті кліч „оден за всіх — всі за одного“.

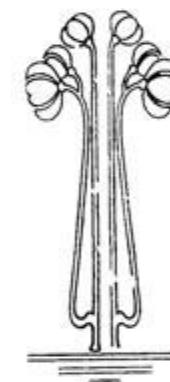
То була користь, так сказати більше моральна. Багато інших користей матеріальних приносить добре ведена пасіка. Подаю простий рахунок: Один добрий пень рамковий (Дзержон) коштує 5000 мл. При добрім, середньо вмілім плеканню бжоли, може один пень дати за рік нехай лише 15 кг. меду, а бувають літа, ріжні околиці і досвідчені пасічники, що беруть з пня і до 50 кг. То все залежить від обставин. Рахуючи 1 кг. меду 1200 мл. за 15 кг. буде 18.000 мл. себто 13.000 мл. зиску. То є найменша кількість, яку пень повинен дати. До того треба дочислити 1 або 2 рої вартості бодай по 8000 мл.— то побачимо, що нема іншої галузі господарства так рентової як пасічництво. Зазначую ще раз виразно, що тільки вміле й розумне провадження бжіл може дати такі результати, а всякий дільтантізм і проби приносять дуже багато страт і розчаровань.

В кінці коротенько згадаю і за культурно-виховуючу користь з бжільництва. Кілько то часу в зимі марнує наш селянин. Нема у нас фабрик, зарібку, — нема до чого взятись. Пересидить він дармо чи в сусіда, чи в коршмі, або переспить, а тимчасом

коли-би мав пасіку, то цілу зиму мавби приємне і легке заняття: робив-би нові улії, що кождий потрафить, приготовляв-би рамки, робив-би мати і інші потрібні знаряддя, читав-би якийсь підручник пасічничий — словом, все знайшов-би якусь роботу.

Хто хоче блище пізнати бжолу і навчитись ходити коло пасіки, нехай читає підручники. Таким є добрий підручник „Пасіка“ вид. Просвіти, польський Дра Цесельського.

O. Йос. Карап.

Січень

КАЛЕНДАР РОБІТ В ОВОЧЕВОМУ САДКУ І ГОРОДІ.

Поділити роботу в садку і городі та виконати її у своєму часі — це перша запорука успіху.

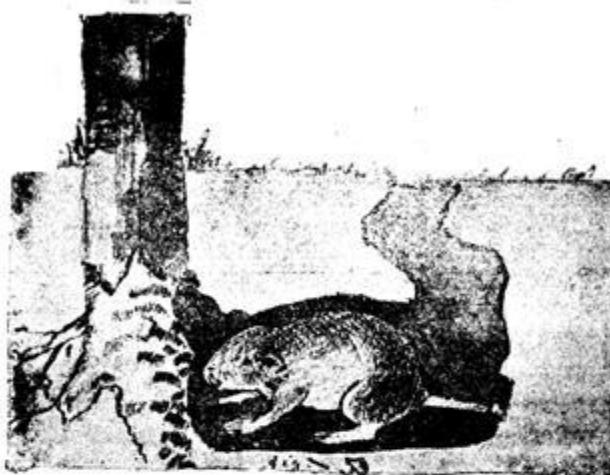
Господарка в садку і городі мусить бути пляновою розумно уложена на протязі всього року. В зимові місяці треба обміркувати, що треба зробити на весні і що для того треба підготувати, аби не було перерви в роботі. З першими весняними днями стільки негайної праці, що буде запізно робити те, що мусіло бути закінчене в осені й зимою; літом-же знов богато такої роботи, яка не на часі весною і т. д. і т. д. Все вимагає, щоби річна робота в садку і городі була поділена на місяці і тоді легше буде пляново виконувати вказані роботи. Штучно розпреділити роботу тяжко і неможливо; кожна місцевість має свої властивості, на які треба звертати увагу; так само, не може бути різко відділений місяць від місяця. Через те необхідно переглядати так попередні місяці, як і трохи заглядати наперед. Таким чином календар служить тільки пляном — вказівкою робіт в садку, на протязі цілого року, маючи на увазі, що господар садка вже знайомий з садівництвом і огорожництвом, або користується по-важним підручником. Щоби не повторювати тих самих вказівок щомісячно, назначаємо їх числами в скобках, наприклад: (Листопад 4.), куди відсилаємо для ознайомлення.

Садок.

1. В садку підкладати сніг під дерева і втоптувати його, від того весною дерева пізніше розвиваються і не буде цвіт овочевих дерев попсований приморозками, крім того дерево буде мати більше вохкості.
2. Стрісувати сніг з гилок, щоб не обламувались.
3. Збирати павутинні гнізда (кубла) гусельниць Золотогузі і Білана жилкуватого (мал. 20.)*) Кубла (гнізда) висять на гілках, здебільш в самій горі дерева. Зібрани кубли спалювати, щоб по весні не виляглись з них молоді гусельниці.
4. Оглядати дерева: знайдені яйця Прядки Недопарки (мал. 23), Прядки Перстенівки (мал. 22), а також кокони Киточниці і др.— збирати, зрізувати або зчищувати. Все зібране нищити. Боротьба з цими шкідниками необхідна і успішна тільки з осені і до весни, коли яєчка по кількасот штук лежать вкупі; тоді легко їх помітити і без коштів швидко можуть бути знищені. (Дивись вступ ст. 9).
5. Обчищувати кору з дерев, від моху, лишайів і поростів. Все збирати і спалювати.
6. Вирізувати сушняк (сухі галузки).
7. Спорожнілі і великі рани на деревах обчищувати і замазувати а також і цементувати, коли потрібно.
8. Переглядати, чи всі молоді деревця попривязувані до коликов.
9. Оглядати, чи не шкодять зайці в садку. Крім зайців, які обгризають кору на молодих деревах, дуже небезпечними шкідниками є миши і нориці.

*) Див. „Боротьба з шкідливими комахами в осені і зимою“ стор. 9.

Мал. 7. Нориця.

ти ключче, змочене отрутою (хлороформ, бензін, етер) або класти моркву зі стріхніною.

10. Переглядати насіння положене для кільчения в пісок до льоху (пивниці).

11. Коли погода дозволяє, можна по троху підрізувати овочеві кущі і дерева.

12. Зрізати гарні і придатні до прищеплювання галузки яблунь і грушок.

13. Обміркувати, які дерева будемо на весні садити, в якій кількості і в якому місці. Коли не маємо власної шкілки, то завчасно треба виписати відповідні дерева. (Див. Вступ „Який заводити садок“ стор. 5).

14. Робити замітки про те, що треба зробити в садку і чекати слішного часу. При розподіленню роботи не забувати **засадити** всі плоти і стіни дому шпалерами з грушок, морелі чи персиків (бросквині).

15. Заводити в садку лад і порядок, все непотрібне з садку **викидається**.

Город.

16. Замовляти потрібну кількість насіння, щоби зайвого не купувати але щоби і не забракло. (Див. „Дещо про насіння“ стор. 9).

17. Якщо земля не замерзла, снігом не покрита і гарна по-

годи, можна ще в осені неперекопані грядки тепер ще перекопувати, та при цій нагоді весь бурян, комахи і т. п. винищувати. Гній складати на грядках.

18. При сильних морозах зимові ярини, які залишилися в землі накривати соломяними матами або соломою, тільки підложити лати або галузя, щоби не примерзали.

19. Повисаджувані морозом корінчики трускавок, зимової салати можна обережно повтискати та землею обсипати.

20. До малих скринок, вазонків, горшків або мисок можна класти по 2—3 зернятка мельонів та огірків, або висівати петрушку, салату, салері і щавник, та тримати на вікнах до сонця.

21. Направляти знаряддя городниче та садівниче.

22. Коли тає, вітрити пивниці, ями та інші сковки яринні. Зіпсуйте викидати.

23. Якщо відповідна погода, можна приготовляти парники, які звичайно закладається в лютім. Вчасні карафолі, вчасну капусту, редківцю можна сіяти в парнику, який треба часто вітрити.

Пасіка.

24. В пасіці нема жадної роботи, зате може пасічник робити деревляні чи соломяні улії, приладжувати ріжне знаряддя, а до бжіл о стільки лиш заглядати, щоб переконатись, чи мають спокій, та чи де миши не загніздилися.

Лютий.

Садок.

1. Збирати павутинні кубла (гнізда) (Січень 3, 4).
2. Обчищувати кору на деревах (січень 5).
3. Лічити рани (Січень 7).
4. Переглядати дерева (Січень 8, 9).
5. Відмолоджувати корони на старих деревах.
6. До кінця місяця мусить бути закінчений збір гнізд гусельниць, бо далі буде вже запізно. Оглядати сусідні дерева і теж винищувати шкідників, які перезимовують, бо коли на весну вийдуть шкідники, то безумовно опиняться і в нашому садку.

7. Оглядати всі дерева, аби ніде не висімі попсовані, гнилі та засохлі овочі, бо на них знаходяться зародки дуже небезпечноного гриба (*Monilia fructigena*). Проти всіх взагалі грибків, які живуть на деревах, треба обприскувати дерева, перед початком вегетації 2% бордоською течею (2 кіл. синього каміння, 1 кіл. вапна і 100 літ. води).

8. Звертати увагу на місця, де поселилась кровава миша (вовняна корівка) *Schizoneura lanigera**. (Див. мал. 8.) Ці місця замазувати нафтою, розведеним карболінеум і до цієї мішанини додати спіритусу та небогато шелляку.

9. В кінці місяця вивозити гній, закінчувати гноєння, яке почато в осені (листопад 4). Доглядати, аби вода не змила погною.

* Кровава миша в дуже великий шкідник. Вона розмножується на галузках яблуна і вгризується в кору аж до самої деревини. Місця ці виглядають немов обліплени білою вовною. Коли роздавати мишлю то з неї виходить червона теч, наче кров, від чого вона і має свою назву. Коли миша розмножиться у великій кількості, то дерева марніють, перестають родити і поволі всихають.

10. Коли земля не замерзла і коли дозволяє погода, дуже корисно було скопати місця для шкілки.

11. Вишкілці обрізати дички, минулого року прищеплені „в очко“ на „чоп“. Благородні щепи скорочувати, а ті, що широшли до відповідної висоти, обрізати на корону.

12. Коли дозволяє час, можна підрізувати груші та яблуні. Робити правильні корони.

13. Закінчити підрізку і очистку малини, так само і інших овочевих кущів. Відмолоджувати старі кущі.

14. Здіймати липкі паси (мал. 2 стор. 8) з дерев, і спалювати їх разом з яєчками і ляльками ріжких комах.

15. При кінці лютого, коли можливо, копати ями для посадки дерев весною, коли того не зроблено в осені.

16. Як тепло, продовжувати білення дерев вапном з глиною і коровяком, коли вже очищено кору. (Січень 3, Лютий 2).

17. Підготовлюватися до прищепки дерев.

18. Переглянути садівничі прилади, чи не треба чого направити.

19. Оглянути, чи не гниють овочі, які переховуємо в півниці.

Город.

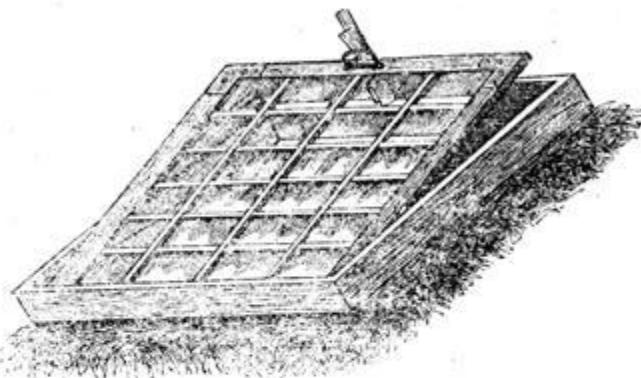
20. Продовжувати роботи призначенні на січень, о скільки їх непокінчено. (Ця замітка відноситься до кожного місяця!)

21. Закладати теплі парники (Див. мал. 9.) на салату, редківцю і картоплю, півтеплі для насаджування розсади карафіолів, каларепи, капусти, огірків, салати і мельонів. Щоби дістати сильну розсаду, треба часто вітрити парники. Коли ростинки вигідно можна взяти в пальці, пересаджується (пікує) їх до розсадника на 5 см. одну від другої.

Мал. 8. Кровава миша.

22. В часну бараболю (шеститижнівку) садити в теплі парники, присипати на 25—30 см. землею.

Мал. 9. Інспекційна скриня до вчасного висіву насіння ярин. Віко відхилене до провітрення. Дивись ст. 14.

23. Сіяти в горшках горох, біб, огірки, дині, а як підростуть, що кращі пересаджувати в парники.

24. Продовжувати вивозити на грядки гній, також кайніт, томасину, очевидно на такі місця, де вода не сполокувала погноєння.

25. Стратифікувати насіння буряків, моркви і петрушки.

26. Вітрити і очищувати ями та пивниці з яриною; ярини приконані в піску, як-що сухий, скраплюти.

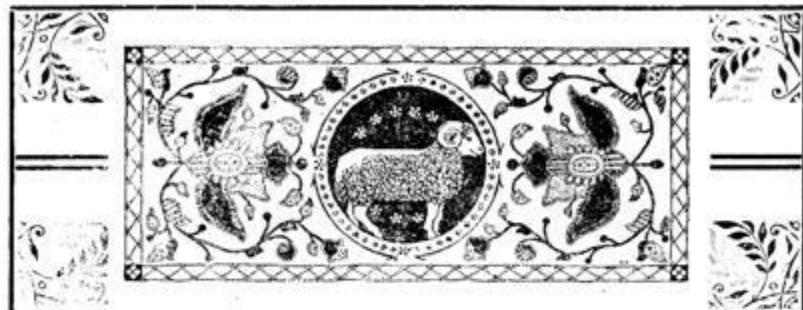
27. Компости перекинути.

Пасіка.

28. Як тепло, бжоли можуть зробити перший облет. Матка зачинає червіти. Врешті з пасікою та сама робота, як в січні.

Березень (март).

Садок.

1. З початку місяця докінчити все, що не зроблено в місяці січні і лютім.

2. Знімати солому з дерев, які з осені були вкриті від морозу (Листопад 8).

3. Старі й хорі дерева обкопувати і угноювати. (Див. Вступ: „Хороби дерева“ стор. 10).
4. Початок обрізки дерев. Зрізувати все сухе й непотрібне.

Корчувати пні. Обрізувати „вовчики“ (неплодючі гілки). Утворити добру і правильну корону. Не допускати, щоб галузки терпливися одна об другу. (Див. мал. 10).

5. Коли осінь була мокра і зимна, приступати до садження дерев і овочевих кущів,

Мал. 10. Перехрестні галузки.

коли-ж весна суха і вітряна, — краще посадку відкласти на осінь. Не садити дерев, які родять велики овочі в тих місцях, де він сильний вітер. Ями для посадки мусить бути викопані з осені, в крайньому два тижні наперід, раніше, ніж зачинаємо садити.

6. Не садити навколо садка тополі, на яких жис завжди богато шкідливих комах, а краще садити липи, граб, клен та акацію.

7. Підрізувати посаджені або пересаджені дерева. Дбати про правильну корону. В перші роки залишати на галузці 5—6 очок, бокові гилички обрізати коротко. Розумна підрізка доповнює корону дерева, скріплює і оживляє ріст, гилички грубшають та одержують овочеві галузки.

8. Коли тепло, можна приступати до щеплення „живим очком”, можна та-кож починати щеплення старих дерев. Починати від вишень, черешень, далі сливи, груш і нареченої яблуні. (Див. „Про щеплення“ стор. 6).

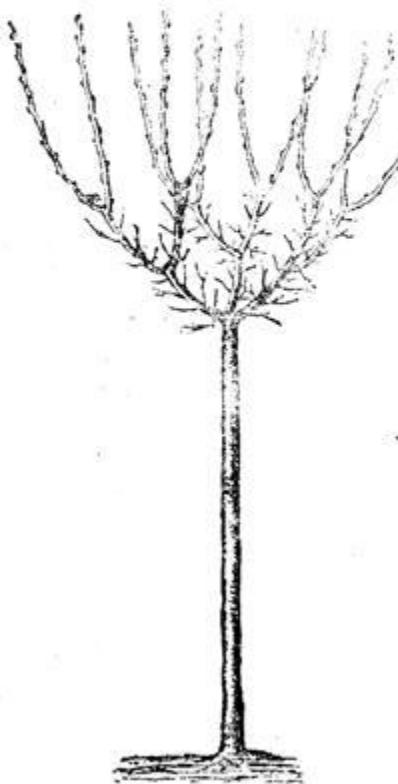
9. Посаджені в осені (вересень 8, жовтень 5) зернятка в вазони, висаджувати на грядки, приготовлені в осені. Сіяти рядками на 30 см. оден від другого, на глибину 5 см., зверху вкрити доброю землею на 2 см.

10. Куплені зерна весною, перед засівом 2—3 доби треба мочити у літній воді.

11. Кістки вишень, черешень і сливою, найкраще садити просто в ґрунт, як тільки вони скільчаться.

12. Молоді розсадки (гони — завгрубшки як олівець), посаджені ще минулим роком, викопувати і садити рядками на нові грядки для пристекли.

13. Виймати з льоху однорічні гони овочевих кущів (вер-

Мал. II. Гарно і правильно підрізана корона.

сень 5) і як земля трохи підсохне, різати галузки на прутики, не довші 15 см. і садити в дірки, зроблені кілком на грядці, так щоб одно очко лишилося над поверхнею землі. В часі посухи поливати.

14. Розмножувати овочеві кущі відкладами, себто пригинати до землі галузки кущів і придерживати їх ключками та зверху засипати землею.

15. З минулого року відклади перерізувати між окремими паростями і розсаджувати кожну окремо.

16. Коли на одному пристепленому пні виросло 2 галузки, слабшу треба зрізати і зріз замаскати садівничуо маствою.

17. Зрізати старі парости малини, нові обрізати на $\frac{2}{3}$ довжини. Підймати пригнуті до землі гони й привязувати їх до кілків. Найсильніші і найздоровіші гони мусить мати не більш $1\frac{1}{2}$ мет. довжини.

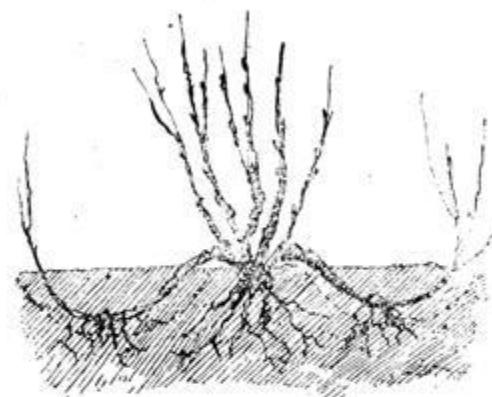
18. Збирати павутинні кубла (гнізда) з молодими гусельницями і палити. Старатись робити це зранку, коли зимно і гусельниці ще не розлізлись по деревах.

19. Появляються мотилі богатоцвітниця, китичниця і другі, які відкладають жовтенькі яєчка (150—200) на гилички ріжних овочевих дерев. З цих яєчок швидко вийдуть маленькі гусельниці, які треба стрясати на рядно і спалювати.

20. Зрізувати гилички з яйцями шовкопрядів. Не допускати вийти з яєць ріжним шкідливим комахам, бо боротьба тоді з ними буде за тяжка.

21. Перше обприскування дерев отруйними течами (Див. „Рецепти“ ст. 13).

22. На протязі всієї весни, як тільки появляються мишиці (Aphidae), особливо в сухі роки, треба невпинно боротися з ними, обприскуванням кущів і дерев квасівим роціном, або тютюновою настійкою. (Див. „Рецепти“ ст. 13).

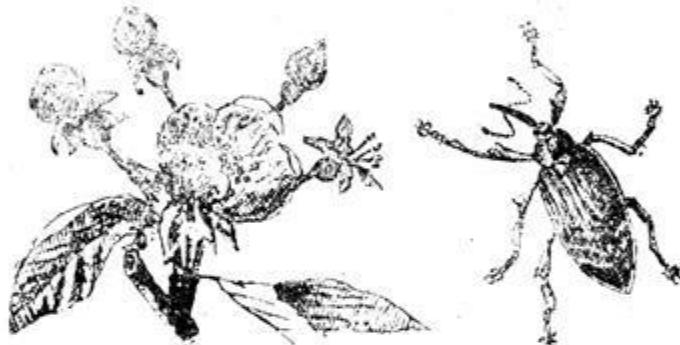

Мал. 12. Відклади.

23. Перекопка садка на „чорний пар“^{**}), робота тяжка, але необхідна і дуже корисна. Особливо необхідно це робити, коли замало, або нема штучного навозу. Перекопка ґрунту допомагає кращому росту дерева і його плідності, забезпечує коріння від миньї і нищити велику кількість гусельниць і ляльок комах, які від осені перебувають в ґрунті. Пускати в сей час качок і гусей до садка.

24. Перед розпусканням бруньок слід всі дерево, а особливо хорі на грибки, обпрыскувати 3% бордоською течею.

25. Появляється богато жуків довгоносиків, які сильно шкодять садкам. Один з самих великих шкідників є довгоносик-квіто-гризок яблуневий (Мал. 13.) (*Anthomonus pomorum*). Цей жук,

Мал. 13. Квітогризок яблуневий.

бурого кольору, з самого початку весни починає складати яєчка по одному в пучку ще не розцвілих квітків. З тих яєчок виходять маленькі личинки і видають середину цвіту, так що він вже не в силі розвинутися і сохне. Швидко з личинки виходить молодий жук, який живиться листям і зимує під корою або в траві. Іноді цей жук появляється в такій кількості, що дерева зовсім не дають овочів. Найкраще иницити їх, стрясуючи з дерева на розстелену плахту; корисно також обнікробувати кору і білити дерева вапном.

26. Приводити садок до порядку.

Город.

27. Кінчнити копання і гноєння грядок.

^{**) „Чорний пар“ себто пушити раз у раз землю ралами, боронами або сапами та граблями, щоб на ній нічо не росло, не шкарубла, а була пухка та мягка.}

28. Сіяти на місці бураки, горох, хрін, крін, мак, моркву, петрушку, ріпу, редьківцю, цибулю семилітку, совининки, щинник, шпінат. На розсаднику — бруксельку, цибулю, каліфіори, калірену, капусту головчасту і волоску, салату.

Садити хрін, щавник, зразованець, розсаджувати цибулю семилітку.

29. Перезимовані ярини, з котрих хочеться мати насіння, як калірен, капуста, морква, цибуля, червоні бураки, петрушка, при гарній погоді висаджувати в сильну землю на соняшниковому, перед вітрами захороненому місці.

30. Теплі і півтеплі парники як можна часто вітрити — а як земля підохла, скраплюти літною водою. Частим вітреннем змінюється розсаду. Парники, що трохи вже вистигли, обкладати кінським гноєм.

31. Грядки з сунницями і трускавками обкопати.

32. Висаджувати в парники з горіків мельони, дині, огірки.

33. З кінцем місяця закладати шпарагарні. Давніше дуже глибоко скопувано землю під шпараги. Однаке досвід показав, що вистане землю перекопати на 30—45 см. і добре перемішати з перегнилим гноєм, бо шпараги зараз під поверхнею розпускають коріні. — Ростинки шпарагів садиться і насипується найбільше 10 см. землею. На зиму для охорони перед морозом обкладати гноєм. Так поступати три роки. Коли приходить час витинати шпараги, насипується коло кожного корчика ще на 15 см. землі. Коли виколюються, вирізувати обережно острим ножиком (не виривати!), вважаючи, щоби не покалічити корінів.

34. Як гарна погода, чистити, порядкувати стежки й дороги, щоби цілий город виглядав чепурно й мило для ока.

Насінка.

35. Бджола зачиняє вилітати за пожитком. Треба уважно переглянути коло очка, чи всюди є матка. Пізнати по тім, коли бджола на ніжках приносить пергу; це знак, що матка живе. Як що матки нема, в такім разі найкраще цей пень злучити з другим. Тепер, коли тепло, можна переглянути кожний пень, сконтроловати, чи є на першій рамці мід, даліше не розбирати. Як нема меду на першій рамці, то піддати в плястрах. Мати позакладати назад, щоби черв не перестудився і на це найбільшу звертати увагу.

Квітень.

Садок.

1. Висаджувати овочеві зернятка на грядки (березень 1, 9, 10, 11).

2. Закінчити посадку дерев і овочевих кущів та підливати їх в часі посухи. На похилих місцях (горбах) слід покопати рівчики, щоби по них йшла вода і поливала дерева.

3. Вдруге скопати грядки для посадки черенків (зрізів).

4. Що походило з кісток ріжних овочевих кущів, треба на ніч укривати, щоби не померзло. Доглядати, щоби не поломити саджанок, коли вкривамо.

5. Переглянути всі перевязки, чи не відаються вони в дерево. Правильно привязане дерево виглядає, як на малюнку 27. (з правого боку).

6. Доглядати, щоби земля на грядках не зашкарлупилася в часі посухи; тому треба поливати, зволочити граблями і зверху притрусити перегнилим навозом.

7. Починається щеплення дерев „живим очком“ (мал. 24)— себто таким, яке того-ж літа дасть листки, а навіть галузки. (Див. вступ „Про щеплення“ стор. 6).

8. Щеплення старих дерев через кожухованне і в розлуп, себто в дичку, яку розколюється ножем до половини її грубоності, вкладається зріз благородної галузки, так щоби щільно оден до другого прилягав. Зверху обмазати садівничою мастею (див. мал. 14).

9. В цьому ж місяці щепляються дички способом „лучення“ себто зрізується дичку на скоса і до неї долучається благородна галузка так само груба. (Див. мал. 15).

Дерева, які вкриті квітками, підливати гноївкою.

11. Оберігати дерева від ранніх приморозків; тому треба запалювати в ніч купки гною, соломи з листям, щої буде багато диму; нижні, невеликі дерева можна вкрити рядном, або соломяними матами, осьбільво зі сторони вітру. Дивитись, щоби вкриваючи дерева, не поломити галузок. Коли сонце підйде високо, охорону можна здіймати.

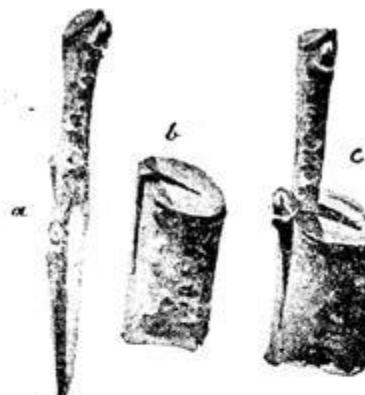
12. Квітень і травень найкращі місяці для натинання стовбурів дерев (мал. 16). Робиться то для

скріплення самого стовбура. Коли корона розвинена сильно, а стовбур для неї за слабий і тонкий, то від натинання стовбур кріпшає, крім того кісточки дерев корониться від течії туми (клію). Треба бути обережним з цією операцією і не нарізувати глибоко, щоб не псувати самого дерева.

13. Для здорового й буйного розвою— дерево потребує досить корму в ґрунті; коли помічаємо, що того нема або мало, необхідно ґрунт підсилити гноївкою.

14. Піддерживати пухку землю (скородити) навколо пнів.

15. Закінчення непокінчені обрізки натинання кори на деревах (березень 7).

Мал. 14. Щеплення.

Мал. 15. Щеплення дерев способом „лучення“ а) зріз, б) дичка, викінченой обрізки, в) зріз злучений з дичкою.

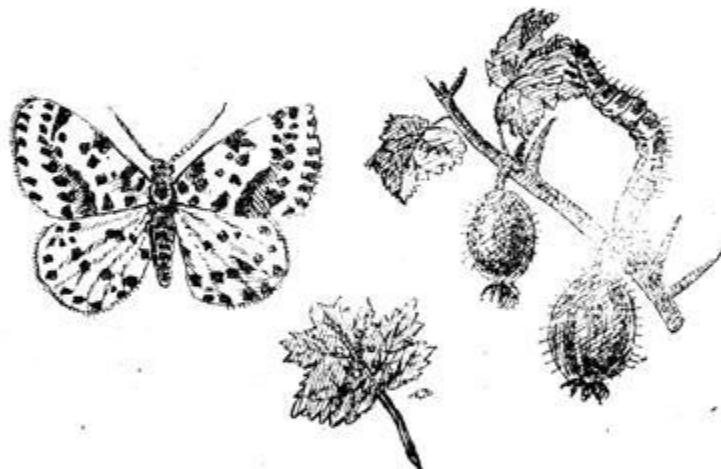

Мал. 16. Натинання кори на деревах.

16. Оглянути всі дерева, і на яких є рак або гангрена, всі попсовані місця — обрізувати, обчищувати до здорового місця і замащувати садівничим клієм (мастєю) (Див. Рец. стор. 13).

17. Попсовані дерева морозом, зайцями чи мишами лічити так, як сказано в § 16. Відмерзлі гілочки зрізати; коли примерз сам стовбур, то треба на ньому обнікрубувати кору і перевязати хорі місця біントм (бандажом), змоченим в дьоготі з глиною або замастити все садівничу мастиєю. Корисно зробити натиціння. (Квітень 12).

18. Закінчувати зчищувати мхи і лишай, а також стару кору з дерев — скребачками, щітками або тупим ножем, найкраще це робити після дощів, бо тоді кора стає мягкою.

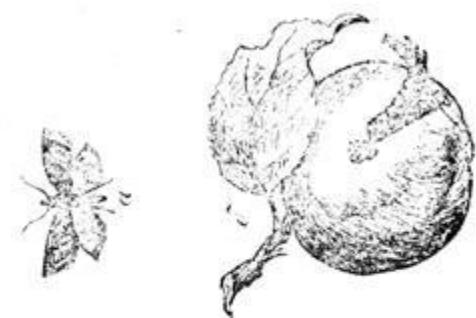

Мал. 17. Мотиль, гусельниця і ячки (*Abraxas grossulariata*).

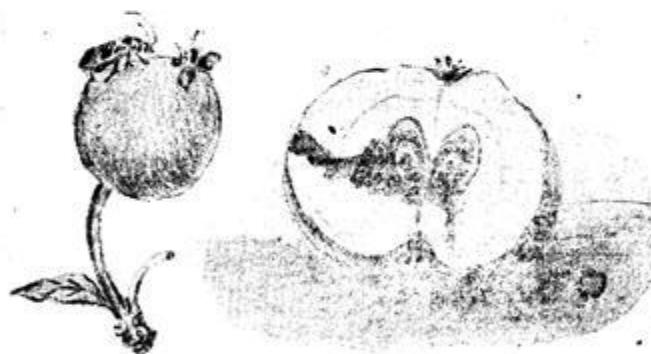
19. Появляється мотиль Пядун арестовий (*Abraxas grossulariata*). Пядун арестовий виходить з лільки. Лілька його находиться в прозорому коконі серед листя, яке попадало з куща ареста. Мотиль є білий з чорними і жовтими плямками. Гусельниця теж вся в чорних і жовтих плямках. Має 5 пар ніг. Самочка складає жовті ячки купками на листя аресту і порічки. В осені появляються молоді гусельниці, які обідають листя і швидко ховаються на зимовку під опавші листки.

19. Весною по ночам починає літати і відкладати червоно-жовті ячки дуже шкідливий мотиль Яблонева овочівка (*Carpocapsa pomonella* мал. 18). Самочка кладе ячки по одному на

молоді овочі яблунь і грушок. Мотиль невеликого розміру, сірий, з металево-червоним відтінком та темними смугами на передніх крилах, задні крила сіро-бурі. Гусельниця з 8 парами ніг, біла або рожева з волосками і чорною головкою. Через 10 день, як самочка відкладала, зяечок виходить гусельниці, які влазять в середину овочів і там живуть, доки не дозріє овоч. Через місяць гусельниця покидає овоч і шукає місця, деб лільчитися. Найчастіше лільчиться там, де переховуються овочі. На овочі, де є гусельниця, належить отвір і червоточина (хробачливі овочі). Гусельниці дуже шкодять овочам, особливо ніжним, гар-

Мал. 18. Яблоньова овочівка з ліва самець мотиль з права гусельниця покидає зрілий овоч.

Мал. 19. З ліва самочка моття відкладає ячки на молодий овоч яблуні, з права розрізане яблуко з видіннями зернятками і ходом личинки.

ним гатункам. В календарі кілька разів згадується про збір падалиці і накладання липких пасів, як спосіб боротьби з цим шкідником, крім загального обприскування отруйними течами.

21. Не забувати про нищення ріжного роду шкідливих комах. Звертати увагу на гусельниці, які сидять з ранку громадами.

Для нищення в садку миць — велику поміч приносять руді лісові мурашки. Слід принести з лісу дві-три купки і висипати в садку, одну купку окремо від другої.

22. Нищти павуків, які опутали кінець молодих гиличок і тим не дають їм далі рости.

23. Накладати на дерева липкі паси (клієві кільця).

24. Охороняти від їх ворогів пташок — вірних наших по-мішників.

25. Переглянути чи не гниють овочі, сковані в пивниці (льоху).

Город.

26. Хто ще не скопав городу та не заложив розсадника, нехай чим скоріше це зробить. Грядки робити не ширші над 1 м. 30 см., — бо зле ходити за яриною, полоти, обгортати; довгота може бути довільна. Стежок не викопувати, — бо грядки скоро обсихають — а під шнур, — стаючи лицем до грядки — видоптувати.

27. Сіяти на місці бураки, цибулю та салату, горох, кріп, огірки, рабарбар, ріпу, редківцю, соняшники, шпінат, петрушку, моркву, на розсаднику цибулю на розсаду, калірею, салату, помідори (томати) — хоронити від приморозків.

28. Розсаджувати цибулю, калірею, каліфіори, вчасну капусту і салату головчату.

29. Садити чісник, димку цибулеву, суниці і трускавки.

30. Стеречи розсаду капусти, каліреї і подібних від блошки; хопту виполювати.

31. В шпарагарні землю згортати на кіпчики понад рядами. Ще тепер відповідний час до закладання шпарагарні та садження вчасної бараболі, що в скринях на світлі скільчилася.

32. В половині квітня висаджуємо з парників першу розсаду, а саме капусти, каліфіори, каліреї, та цибулі. Порожні парники обсаджуємо мельонами та огірками.

33. Мельони та огірки сіємо ще до горшків або вазонків, щоби в маю разом з грудкою землі посадити в ґрунт, такі ростини вчасніше овочують.

34. Маю у нас відомий а здоровий і добрий в смаку — на компот та конфітури — в рабарбар (*Rheum officinale* — фальшиво „румбарбарум“ званий); тепер відповідний час до садження. Розмножується діленням корчів.

35. Ярини плекані в парниках вітрини, щоби не загнізджувалися миці.

36. Очистити трускавки, змотикувати і підати компосту.

37. З кінцем місяця садити пізну бараболю.

38. Решту ярин, добре перебраних, перенести з кінців до пивниці та вітрини.

39. Порожні пивниці очистити, побілити і висіркувати.

40. Кінчти направу і очистку стежок та доріг в городі.

Пасіка.

41. В пасіці перевести докладну ревізію кожного пня, піддати меду, де брак, улії обчистити і удержанувати в них тепло при помочі мат. Пні без маток можна вже уратувати, додаючи з другого пня рамку з некритим червом.

Травень (май)

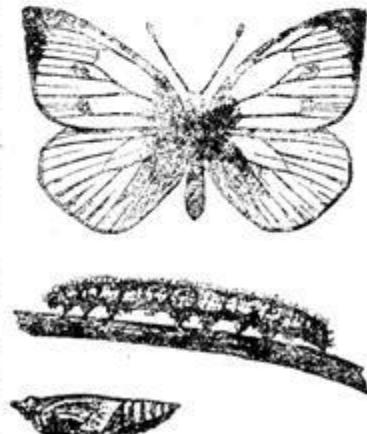

Садок.

1. Переглянути попередній місяць; що не зроблено, докінчити.
2. Коли молоді зернятка зійдуть (III. 9, 10, 11) і мають вже по 3 листки — треба пересадити їх на нові грядки, так само рядками, оден від одного на 30 см. і розсаду від розсади на 6—7 см. Обрізати гострим ножем середній корінь, щоб країце розростались бокові. Посаджене тримати в вохкій землі, зверху притрусити перепрілим навозом.
3. На очкованих яблунях, грушах та інших деревах відтинати дікі галузки, а очковані привязувати до кілків.
4. Полоти в шкільках бурян.
5. Деревцям, які щеплено в березні (березень 7), зняти бандажи, аби вони не врізались в кору.
6. Над прищепленими деревцями робити обручки, щоби вітер і птахи не поломали ніжних галузок.
7. Зрізувати парости на прищеплених деревцях, у самого коріння. На стовбури дичок, парости зрізувати ножем і замащувати садівничуою мастею (клієм). (Рецепти. ст. 13).
8. Піддерживати пухку землю в садку (Березень 23).
9. Продовжувати «натинання». (Квітень 12).
10. Підливати ґрутовно дерево водою в часі посухи, ос особливо молоді і ті, що мають овочі. Уживати до цого води дощової або зі ставка.
11. Можна щепити яблуні, грушки і сливи через кожухованнє (починати з кінцем квітня).
12. Обрізувати «вовчки» (неродочі гилочки).
13. Дерева свіжко посаджені, які до кінця травня не розвиваються, треба викопати, освіжити рани і знов уважно посадити,

росправити коріння, підляти водою, присипати доброягодною землею і вскородити ґрунт. Так само поступати і з дикими деревцями (дичками) в школці. (Березень 5).

14. Починається підрізка формових карликових дерев.
15. Зривати квітки з слабих і хорих дерев, яким не дозволяємо мати окочів.
16. Прив'язувати виноград до лат.
17. Счищувати мох і лишай з дерев після дощу.
18. Зрізувати у малини зайві галузя, коли не думаємо робити відкладів. Залишати у коріння 6—8 найсильніших галузок.
19. В сім місяци появляється багато ріжких жуків і мотилів, з якими треба вести завзяту боротьбу. Обиризувати отруйними течами. Зибрати ранками жука „Ольонку“ (*Episcometis Hirta*), який війдає завязки квітків. Зібраних жуків віддавати качкам та курам. Коли появиться жук масово, то треба вести уперту з ним боротьбу, бо може загинути цілий врожай.
20. Накладати клієві паси (ліпкі кільця) на дерево і удержувати їх свіжими до пізньої осені. (Див. мал. 2. на стор. 8).
21. Оберігати, щоб на молодих щепах не було слизаків.
22. Нищити мишей і щурів, коли їх розвелося багато; в тій цілі корисно буде прищипити їм тиф.
23. Коли дерева відцвітуть, треба їх обприскувати 2 рази бордоською течею, щоби не дати розвинутися грибкам. (Рецепти ст. 13). Дуже корисно й цілком нешкідливо обприскувати бордоською течею, разом з паризькою зеленою, яка ницить комах. До роцінку бордоської течі додається зелень у звичайній кількості.
24. Зрізувати кінці гилочек сливок, на яких появився грибок „*Exoascus Pruni*“.
25. На всіх деревах повісити таблички з назвою гатунку дерева.
26. Приводити садок до порядку.
27. В кінці місяця починає літати шкідливий мотиль білан жилкуватий (*Aporia crataegi*) мал. 20., який відкладає до 150 жовтенькіх яєць на спідну сторону лист-

Мал. 20. Білан жилкуватий, мотиль, гусельниця і лялька.

ків, з яких за два тижні виходять молоді гусельниці; їх треба роздавлювати доки вони тримаються в купі.

Город.

28. Сіяти на місці біб, дині, фасолю, горошок, огірки, зимову редьку, редківцю, шпінат.

29. Розсаджувати бруксельку, цибулю, каліфіори, капусту головчасту та волоску, салати, салери, дині, уважати однаке на приморозки.

30. Трускавки виполоти, вуса пообтинати, під корчики підложити мох, коротку солому, щоб овочі не валялися і не загнивали.

31. За густо висіяні ярини проривати.

32. В маю витинається шпараги — рано і вечером.

33. Розсаджувати помідори (томати); у нас, особливо по селах, мало знані й уживані — а управа їх легка, знаходить легко покупців, а при тім вони добре і здорові на всілякі страви. Можна їх і на зиму легко консервувати.

34. Огірки, виплекані в парниках, з кінцем місяця розсаджувати на добре згноєні, соняшні грядки 1—2 ростинки, що 1 метр. Так само мельони, тільки на ніч горнятками, або вазонками накривати.

35. В половині місяця садити хрін — кладеться коріння грубе на палець — 25 см. довге, перезимованого хріну в ямки 20 см. глибокі — одна від одної віддалена 30 см., на грядці добре перекопаній і згноєній в осені. Горішня частина (коронова) коріння мусить із землі виставати.

36. Парники кілька годин денно вітрити, а при гарній погоді вікна цілком здіймати.

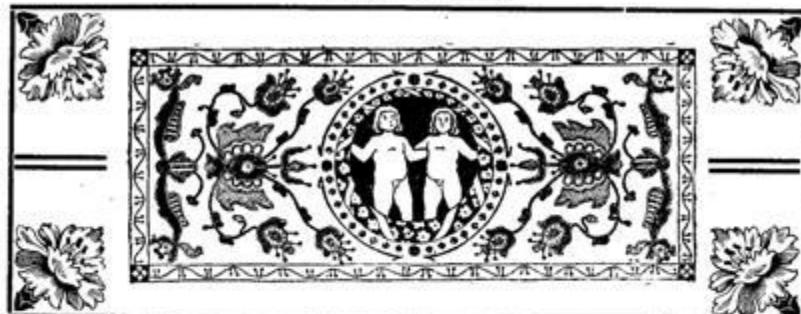
37. Виполений бурян не лишати по стежках, але складати на купу компостову. Як посуха, добре вечером підливати.

Пасіка.

38. В кождім уліо розширити гніздо, додаючи порожні рамки. Хто не хоче роя, повитинати маточники. Як є цвіт, сади і добрий пожиток, то можна витрясати на машинці потрохи меду. Хто хоче рой, може робити відклади (Ableger-и), однак треба вміти добре це виконувати і бути обережним, бо можна оба пні втратити. При кінці мая можуть бути перші натуральні рої.

Червень.

Садок.

1. Переглянути роботи в садку за травень, все недокінчене зробити.

2. Переглянути повязки, щоби не врізувались вони в пені прищепленої дички.

3. Не торкатись молодих галузок, які вирости з прищепленого очка, бо дуже легко їх зломати.

4. Обрізати бічні парости на дичках і ті, що ростуть з коріння.

5. Всі прищепки, які криво ростуть, виправляти, та попри-в'язувати до коликів.

6. Уривати кінці верхньої провідньої галузки тим деревцям, на яких нема, з бажано мати, побічні галузки.

7. Доглядати дички, які підготовлюємо для прищепки.

8. Уважати, щоби не було шкідників в школці і нищити їх, як вже не раз було сказано.

9. Мотиль Шклянки порічкової (Sesia) літає вночі, але часто і в день, на протязі цілого літа. Гусельниця живе в стеблах (галузках) порічки. Тіло мотиля блакітно-чорне. Крила прозорі з попелятими смугами на передніх крилах.

10. Копати місця, де в осені заложена школка.

11. У дерев, які надмірно богато мають овочів, частину

Мал. 21. Шклянка порічкова.
Мотиль і гусельниця.

треба зірвати (самі найслабші). Підпирати гилки, щоб не поломились під тягом овочів.

12. Корисно обприскувати дерева $\frac{1}{2}\%$ бордоською течею, коли з'явилися завязки в розмірі малого горіха.

13. На деревах шпалерних та формових привязувати молоді гилки до дроту чи лат, а непотрібні вирізувати.

14. Закінчення щеплення в „живе очко“.

15. З дерев починають падати овочі, які попсовані ріжними шкідниками. Все, що падає з дерев, збирати і палити, бо комахи з овочів швидко перелізуть в землю, де і зимуватимуть.

16. Піддерживати „чорний пар“ по цілому садку (березень 23).

17. В посуху підливати дерева особливо ті, які були посаджені в осені або весною.

18. Звертати увагу, щоб клієві кільця (паси) на деревах були свіжі і держувати їх до пізної осені. (Рецепт 3-ї ст. 13).

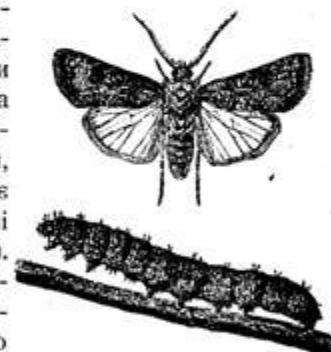
19. Оберігати молоді щепи від шкідників. Нищити мишей і ріжних комах, як в ґрунті так і на листках.

20. Починати, коли можна, відклади овочевих корчів.

21. Вечерами літає великий шкідник—мотиль Прядка-перстенівка (*Gastropacha Neustria*) з іржаво-жовтими або червоними крилами. Самочка відкладає яєчка перстенем на тоньких гилочках дерев, які треба збирати, обрізуючи гилочки з яєчками, коли є час. Але можна це відкласти до осені та зими. (Див. Листопад 11, Січень 4). При кінці червня з'являється і другий шкідник Прядка Недопарка (*Osneparia dispar*) і в цьому ж місяці, або з початком слідуючого, самочка, бруд-

Мал. 23. Самиця мотяля Прядки Недопарки.

Мал. 22. Прядка Перстенівка
Мотиль і гусільниця.

но білого кольору відкладає яєчка великою купкою низько на стовбури дерев, обкладає їх рудо-жовтою вовною зі свого толубця. В кожній купці буває до 500 яєчок. Нищити ті яйця краще в осені і зими.

(Див. Січень 4). Вечерами літає ще третій шкідник Прядка-Золотогуз (*Liparis chrysorrhoea*) білого кольору і відкладає яєчка на листках по 250 штук. Літом нищити гусільниці прискіплюючи отруйними течами, а в осені і зими — головна боротьба з ними збір павутиних кубел (гнізд) з молодими гусільницями. (Боротьба зими ст. 9).

22. Вести уперту боротьбу, щоби знищити ріжні гусільниці, личинок, мшиць — збиранням і обприскуванням отруйними течами та іншими засобами (стор. 7).

Город.

23. Обгортати городовину найкраще по дощі, а як посуха, навпірід підляти.

24. Найважніша робота тепер полоти і підливати.

25. На місці сіяти огірки і дині, горошок на пізний збір, редьківцю, шпінат, капусту.

26. Як ще на розсаднику є які ярини, висаджувати їх на грядки.

27. Обкопувати дині, фасолю, горох, огірки, каліфіори, а капусті піддати чилійської салітри.

28. Помідори підтинати і привязувати до коликів або краще до драбинок (1 м. 50 см. високих а 70 см. широких).

29. По укінченню збору в шпарагарні, кіпчики розгорнути, землю погноїти.

30. В половині місяця дозривають власні трускавки, збирати їх, як роса обісхне; при кожнім овочі, призначенні на продаж, лишати хвостик на 2 см. При трускавках, призначених на розмноження, лишати 3—4 вуси, іншим відтинати.

31. Незабувати підливання, особливо каліфіорів, капусти, салаті, салері, помідорів, редьківці, які без частішого підливання належито не видастають та не мають доброго смаку.

32. Гусениці та личинки комах нищити. В червні місяці літає Озимий хробак (*Agrotis segetum*). Цей мотиль (мал. 24). відкладає на свіжий навоз свої яєчка (до 500 штук)

Мал. 24. Озимий хробак.

в розмірі макового зерна. Молоді гусельниці ведуть ночне життя, обідаючи крім збіжжа, бураки, картоплю, салату, ріп'ю і другі огородні ростини. В осені гусельниці залазять в землю і там зимують, весною ляльчаться і через 4 тижні вилітає дуже шкідливий мотиль.

33. Порожні грядки перекопати, а як вже їх не обсівається, удержувати чистими і уважати, щоби буряном не заростали.

Пасіка.

34. Пасічник має тепер найбільше роботи. Від год. 10—2 попол. треба пильнувати роїв. Приготовляти собі улі і устанавлюти в пасіці до водної ваги (Wasserwage), щоби були готові до поміщення роя. Хто не рахує на рої, а хоче більше меду, забити матку або обмежити і замкнути, як що є до цого відповідний улій. Як сильний пожиток, можна витрясати мід і не допускати до засклеплення рамок. Червень — це жнива пасічника; де нема лип, треба їх зasadжувати, сіяти більше гречки.

Липень.

Садок.

1. В половині липня можна приступати до щеплення дерев очкуванням „в спяче очко“ (мал. 25). З початку очкувати грушки, черешні, вишні, сливи і на останку яблуні. Прищіплею очко не буде вже мати часу вирости і випустити листя в осені, а тільки на весну дасть тривалу основу будучому дереву. Щеплені починати від слабших дерев і закінчувати найсильнішими. Не можна щепити, коли надворі вохко, аби дички не пустили галузок в осені, бо зимою вони померзнутуть. (Див. липень 4).

2. Уважно перевіряти всі весняні прищепки в „живе очко“, а де не припялися, чи попсувались можна перевити в друге в сім місяці.

3. Збирати насіння і кісточки. Можна садити кісточки просто в ґрунт, але для того, щоб одночасно і швидше походили молоді ростки,

Мал. 25. Очкування. а) Спосіб вирізання очка
б) окреме очко.

треба брати насіння зі здорових і спілхів овочів, при чому найкраще пророщувати їх (стратифікувати) у вохковому піску і садити тільки весною.

4. Ті галузки, які думаємо взяти на очкування в „спляче очко“ треба з самого початку цього місяця обрізати в горі на 2—3 см., щоби сама галузка добре дозріла і не росла до прищепки. Коли сильна посуха, то на два тижні до прищепки — треба дички добре підлити водою.

5. Підготовляти грядки для шкілки.

6. Важна робота коло карликових дерев; підрізка і привязування провідних гілок.

7. Підпирати галузя, що гнуться під овочами.

8. Гнилі і попсовані комахами овочі зривати; що кращі з них вживати в кухні або давати худобі, а решту палити або глибоко закопувати.

9. На випадок сильної посухи, треба дерева сильно поливати, бо багато овочів поопадає, ті що лишаться на деревах, не в силі будуть дозріти.

10. Гноїти старі овочеві дерева. (Стор. 11). По збирці вищень всі дерева підливати гноївкою.

11. Починається збір кісточкових овочів, як черешень, вишень, морелів, бресквінь, а також ріжних гатунків яблок і грушок. Літні грушки треба зривати 2—4 дні наперід, якщо вони дозріють.

12. Останній раз обприскувати дерева бордоською течею проти грибків. Обприскувати краще під вечір.

13. Піддерживати пухку землю під деревами, що є необхідне для кращого розвитку дерев.

14. Вечером літає Древоточець (*Cossus Cossus*). Самичка відкладає до 700 яєць на корі або в щелинах кори дерева. З яєчок виходять рожеві гусельниці і влазять в середину дерева, де живуть 2 роки. Від них дерево безумовно загине, все одно, чи старе, чи молоде. Треба стовбури дерев обмазувати вапном з глиною та коровячим навозом.

15. Збирати гусельниці і нищити їх.

16. Дуже часто на порічки нападає гусельниця мотиля Пядуна порічкового (див. мал. 26. і 26а). Самичка мотиля відкладає яєчка на галузки порічки, коло самих бруньок. З яєчок виходять гусельниці, які обідають листя і тим обезсилюють корчі. Нищити —

гусельниці треба, стрясуючи їх на плахту чи папір, підстелений під корч. В осіні гусельниці збираються під сухе листя, де вони зимують. Корисно перекопати землю навколо порічкових кущів.

17. Липкі паси огляdatи, щоб були свіжі, бо сухі не будуть служити перешкодою влазити на корону дерева ріжним шкідливим комахам.

Город.

18. Окопувати бруксельку, бураки, каліфіори; по раз другий капусту і піддати їй чилійської салітри.

19. В ранці, або ще краще під вечір підливати грядки з яриною.

20. Порожні грядки або засівати осіннimi та зимовими яринами, або перекопувати і гноїти.

21. На каліфіорах, завязуючих рожі, звязувати листя, щоб рожі були білі і ніжні.

22. Тичну фасолю і горох тичити.

23. Зривати з огірків пусті цвіти, найкращі овочі лишати на насінники; під мельони, дині та огірки підкладати дахівку, каміння, щоби не тратили смаку; від землі гіркнуть та тратять фарбу.

24. Можна сіяти шпарагову фасольку, редківцю, шпінат на осіннii збір.

25. Як помідори виростили понад 1 метер, стинати вершки та вирізувати всі бічні гони з кутів листя.

26. Хрін та салери з дрібних корінців очистити.

27. Трускавки по укінченню збору очистити з хорого листя, висів, виполоти, підгноїти, землю змотикувати, а закорінені відростки висадити на інші грядки.

Мал. 26. 26а. Порічковий Пядун. Мотиль, гусельниця і яєчка.

28. Дозрілу цибулю вибирати і розкладати в продувнім місці, щоби обсохла. Потім чистити її.
29. Збирати насіння ріжких ярин.
30. Кінччити збір вчасної бараболі.
31. Уважати на шкідників в городі.

Пасіка.

32. Як є добрий пожиток можна брати кожного дня мід. Слабші пні засилювати мукою (червом). Муху кропити ситою з меду, бо тоді приймуть чужу муху. Пізні рої ліпше лучити зі слабшими.

Серпень.

Садок.

1. Переглянути місяць липень. Що не зроблено тепер закінчити.
2. Продовжувати очкування до вересня. (Липень 1).
3. Привязувати до коликів молоді, однорічні деревця, щоб не поломив їх вітер.
4. Оглядати, чи не врізалась повязка в прищеплене дерево.
5. Не допускати, щоби з „чопу“ росли дички; треба їх зрізувати і зріз замастити мастею.
6. Обрізка молодих орехів на потрібну височину.
7. В садку збирати спілі овочі. Кісткові овочі і ягоди збирати зовсім дозрілі і тільки ті, що призначенні на вивіз, зривати на 2—3 дні раніш. Зернові-ж овочі можна збирати на тиждень раніш і в льосі (пивниці) вони помалу дозріють.
8. Підпирати галузя, на яких богато овочів, щоби не поломились.
9. Овочі, які самі поспадали з дерев, збирати і поступати так, як сказано вище. (Липень 8). Можна вживати їх на мармеладу і компоті.
10. Приступати до сушення овочів.
11. Доглядати шпалерні дерева. Непотрібне вирізувати, де треба, прищіплювати, провідники привязувати до дроту або лат.
12. Вирізувати „вовчки“ (не родючі галузки) на старих деревах.
13. Обрізувати сушник (сухе галузя).
14. Підляти молоді дерева, особливо в часі посухи.

15. Можна розсаджувати порічки і агрест і робити відклади.
Старі гони вирізувати.

16. Угноювати овочеві кущі.

17. Збирати насіння.

18. Обрізати старі гони малини, які родили в сьому році.
З молодих залишати найкращі.

19. Нищити комах всіма можливими заходами. (Див. стор. 7).
Липкі паси мусить бути привязані на деревах.

Город

20. Всілякі роди капуст, калафіори і т. д. підливати розпушеною гноївкою.

21. Закладати нові трускавчарні, памятаючи, що трускавки та суніці люблять землю глибоко і добре справлену.

22. Виривати до сущення димку цибульову та иальотку. Тут зазначуємо, що спосіб садження цибулі у нас перестаріл. Димку садять за густо та на свіжо згноєній землі. Звичайно виростають довгі стовбури, корінці, опісля цибуля гніє. Найкраще сіяти насіння в плитко скопану — не свіжо згноєну землю, пізно в осені або на весні (в квітні) в плиткі рівці. За густий посів перервати на 10—15 см. Грядки цибулі пильно полоти, як підростуть, підгорнути. З такої управи буде зараз в осені, першого року, гарна і тревала цибуля, відпадає отже страта часу і доходу на виплекування сіянки, яка й так дуже часто заводить.

23. Сіяти на добре згноєні грядки з кінцем місяця: салату головчасту, шпінат, петрушку для ужитку на осінь, зиму та слідуючу весну. Ці засіви вчасно перервати та змотикувати.

24. Заквашувати огірки, маринувати зелену фасолю, вибирати цибулю та чесник.

25. Щоби мати вчасну моркву (каротку), треба її вже тепер засіяти; коли походить, перервати — а як мороз трохи землю стисне, накрити листям на 10 см. або соломою.

26. Збирати насіння яриń.

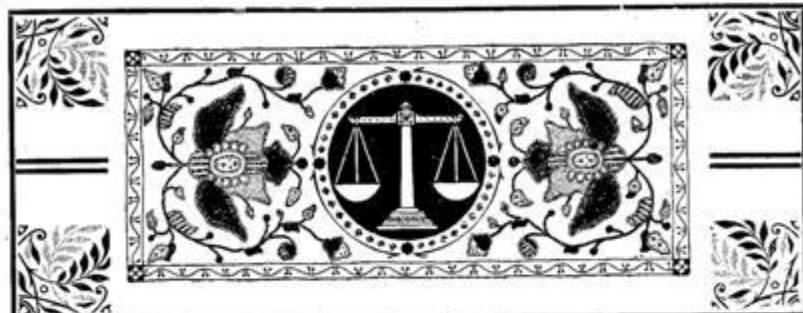
27. Збирати гусельниці на капусті.

28. Цей місяць — час зборів яриннім огороді; яка була праця — такий буде й збір. Добре насіння, відповідний добір гатунків, належита управа землі та дальнє стараннє плеканнє — ось головні і конечні умови доброго збору.

Пасіка.

29. В серпні загальний перегляд цілої пасіки. Безматка можна вратувати, задаючи резервову матку, або молодого черву.

Вересень.

Садок.

1. В половині місяця можна засіяти сіяни зернятка овочевих дерев. Найкраще сіяти в вазони від квіток, щоб зерняток не їли миши. Зерна перемішати з вохким піском і сховати до льоху, щоб не померзли.

2. Переглянути прищепки, зроблені у липні; тим, що приніялися, змінити перевязку, щоб не в'далася в деревце.

3. Збирати насіння.

4. На дичках, де не принялась прищепка, місця прищепки замастити садівничу мастиєю (клієм).

5. Головний збір овочів. Треба вважати, щоб не зривати зовсім зелених овочів. Зривати уважно, щоб не ушкодити овочевих галузок, і щоби овочі були сухі. Зимові овочі залишаються на дереві до половини жовтня. Овочі, які маємо переховувати в льоху, лишати в сухому місці, де свіже повітря. Уважати, аби овочі не дотикались, бо почнуть від того гнити. Зривати горіхи.

6. Всі попсовані або надбиті овочі вживати в господарстві.

7. Підготовлятися до осіннього садження дерев.

8. Вирізувати сушняк (сухе галузя). Оглядати хорі дерева і їм допомагати.

9. Не допускати, аби „мертве очко“ починало рости з осені.

10. Копати грядки, на яких весною маємо садити молоді щепи.

11. Копати ями для весняної посадки дерев або в крайньому разі в осені біжучого року.

12. Перекупувати сад. (Березень 23.)

13. Продовжувати розмноження овочевих кущів пригинанням галузок до землі ключкою і засипуванням зверху землею. (Березень 14.)

14. В кінці місяця зрізувати добре дозрілі, однорічні гони ріжких овочевих кущів, звязувати у вязанки і закопувати в захищенному місці в садку, або засипувати міrnо вохким піском у льосі.

15. Нищити комахи. Тримати в порядку липкі паси. Ночами літають самці мотилі Пядуна обдірало (*Hibernia defoliaria*) і Пядун зимовий (*Chematobia brumata*): самочки їх безкрилі, довгасті жовто-блілі яєчка відкладають у бруньок майже всіх овочевих дерев. Гусільниці виходять рано весною і живляться листками.

16. Коли появляються миши в садку, треба сипати зерно затроєне стрихніною, або чим іншим. (Січень 9.)

17. Коли садок посаджений на дуже вохкій землі, на мочарах, болотах, то він звичайно росте погано і треба копати рови, або провертіти буравом (великий гвинт) яму аж до піску, куди спускати воду. Щоб діри не забивались, треба їх позакидати каміннем. В особливих випадках робити дренажі.

18. Переглянути попередній місяць, що не виконано — зробити.

Город.

19. Сіяти зимову салату і шпінат.

20. Як у бруксельки головки не завязалися до половини місяця, треба з них зрізати вершки.

21. Продовжувати збирати цибулю, чесник, моркву, бураки, салери, мак.

22. Розсаджувати корчики щавнику, рабарбару, зрізованця і цибулі семилітки.

23. Закладати ямки з гноєм, щоб виловлювати відмединків (стор. 19) та інших хробаків.

24. Приготувати пивниці, сіркувати і вітрити, побілити, як не зроблено це на весні, пересіяти пісок до задоловання ярин.

25. Порожні грядки зараз перекопати, не грабати (не скородити), згноїти.

26. Підвязувати, помідори; що менші овочі, які вже не дозріють, зривати.

Пасіка.

27. В пасіці можна вже укладати гнізда. Слабим бжолам додати меду в рамках. Рій повинен мати 7—8 рамок цілих, а меду треба лишити звич 7 кг. Порожні рамки забрати і сховати в відповідне місце.

Жовтень.

Садок.

1. Коли дозволяє погода, можна закінчувати сіяння зерняток. З насіння можна розмножувати тільки угорські сливи та деякі роди вишень; інші дерева, як яблуні, груші і черешні множаться зернами тільки для того, щоб виплекати здорові дички для прищепки благородних гатунків. Треба садити добре, дозріле зернятка дичок на грядках, наперід на те приготовлених.

2. Садити в рівчики молоді саженці. Рівчики копаються в два штихи, верхній шар (верству) кладеться вниз, на нього сипати пісок, перегнилу землю з ліса або гній, а вже зверху низший шар (верству) землі. Садити на 30 см. рядок від рядка і одні від другого на 10 см. Корінчики підрізувати гострим ножем.

3. Доглядати, щоб насіння і молоді деревця в школіці не поїли миши. Корисно в зверху посыпти негашеним вапном а потім прикрити доброю землею з перепрілим гноєм.

4. Скопувати місця, де маємо намір закладати школку на весні.

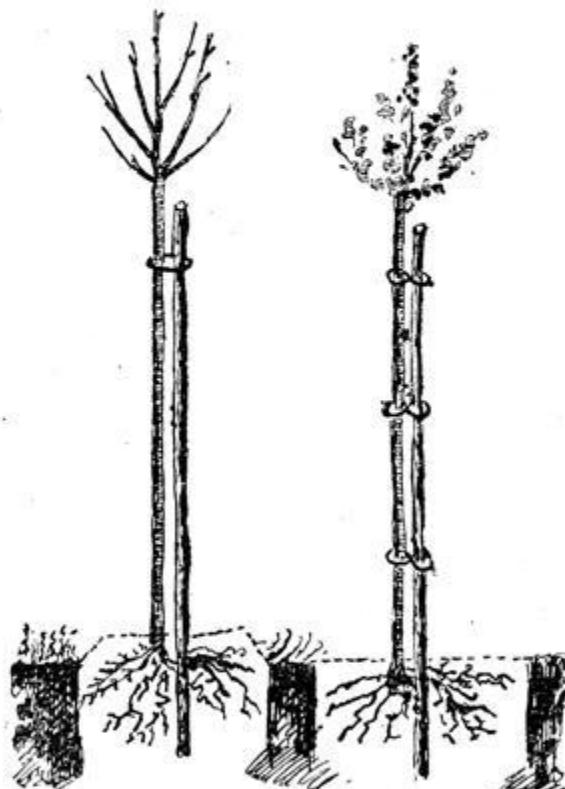
5. Початок осінньої посадки дерев (в половині жовтня, як спаде листя з дерева, аж до морозів), коли осінь тепла, не мокра і не зимна. Мал. 27. вказує як треба садити дерево. На лівому малюнкові дерево тілько що посаджено, і сидить воно в землі трохи за високо, бо з часом земля, де і тоді дерево займе правильне положення, як то зазначено на правому малюнкові.

6. Підрізка овочевих дерев і кущів, утворення доброї і правильної корони, все зайні, різувати і палити. (Мал. 11).

7. Пересадка старих дерев і їх обрізка.

8. Далі робити відкладання ріжких овочевих кущів. (Мал. 12).

9. Викорчувувати сухі дерева і старі, що не родять.
10. Поливати посаджені і пересаджені дерева, коли осінь суха.
11. Конче перекопати всю площину в садку, коли то не зроблено раніш. (Березень 23).
12. Обчищувати дерева від старої луски, мхів та лишайів; зібране спалити. Кінчти білленнє дерев вапном. (Див. ст. 11).
13. Оберігати стовбури дерев від ушкоджень зайців.

Мал. 27. Посаджене дерево.

14. Збір пізніх осінніх і зимових овочів та переховування їх в пивниці. Ті гатунки, які скорше дозрівають, класти ближче під руку.
15. Збирати до чиста листі в садку і вживати його на компост, або палити, особливо коли листі заражені грибками.

16. Мумії (сухі овочі), які висять на деревах, збирати і палити.
17. Випускати курей до садку, щоб збирави шкідливі комахи, особливо корисно то робити на свіжій скопаній землі.
18. Перевертати купки компосту. („Комости“ стор. 13).
19. Коли вода стойть в садку, треба спускати її рівчаками.
20. Переглянути, чи все зроблене в попередньому місяці.

Город.

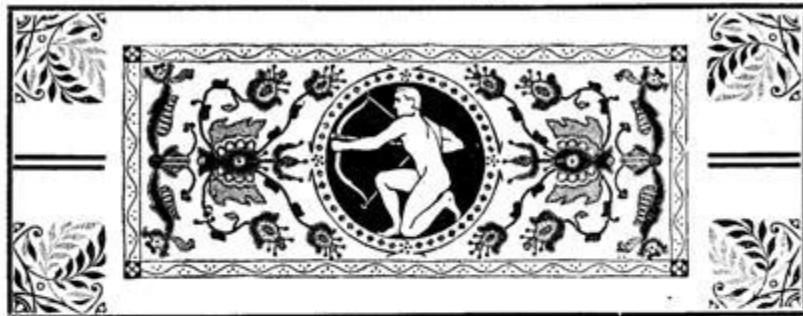
21. Сіяти під кінець місяця моркву, петрушку, кріп, шпінат. Садити хрін, розсаджувати щавник.
22. При сухих днях вибирати бруксельку (ліпше, як трохи перемерзне), бураки, хрін, каліфіори, моркву, петрушку; витинати капусту, ріпу; очистити зі землі, хай обісхнуть на повітря, верхнє грубе листя обірвати і переховувати в піску в ямах (краще) або пивницях.
23. По першім приморозку зібрати всі огірки, дині та недозрілі помідори, класти на вікнах до сонця; трускавки покрити мервою.
24. Цибулю на стріях перебирати та захоронити від морозу.
25. З порожніх парників вибрести землю та гній і розсипати по грядках або зложить на компости.
26. Бараболю викопувати, — гнилої та зіпсуютої не лишати, щоби не розносилася зарази, а зібрати на купу і спалити.
27. З кінцем вересня і з початком жовтня виломлювати кукурудзу, шульки вязати у вінци та вішати до сонця, щоби висихали. Кукурудзіння ховати та в зимі піддавати худобі порізане на січкарні.
28. Комости пререкопати, (Див. „Про компости“ ст. 13.)
29. Усі грядки перекопати, і як з пляну випаде, підгноїти.

Пасіка.

30. В жовтні та сама робота в пасіці, що у вересні. Коли настають морози, позакладати мати або солому і заліпити затвір глиною. Очка звузити до вилету одної бжоли.

Листопад.

Садок.

1. Переглядати зернятка, сковані на проріст до льоху, щоби не заплісніли, не погнили або, щоби не поїли їх миші.
2. Намічати і копати ями для весняної посадки дерев.
3. Саджені дерев, коли осінь погана, перенести на весну; в загалі — ж краще в садити в осені, як на весні.
4. Гноїти дерева навозом, томасиною або кайнітом. Дерева обкопувати навколо пня в штих лопати, в тому місці, де кіньчаться гилки; в рівчики кладеться гній, попіл або інші погної і закопується. Добре підливати розпущену гноївкою, можна також змішувати її з саджею чи попелом, вливати в дірки, зроблені колом. Під кісткові дерева корисно дати по 10—20 кг. гашеного вапна і злегка нерекопати.

5. Продовження обрізки дерев, як-що є погідно і тепло. При обрізі дерева треба звертати увагу, щоби галузки не обтинались дуже коротко, або дуже довго, а так як зазначено на мал. 28. Крім того врізувати весь сушняк, перехрестя (див. мал.

ст. 35.) і вовчки (неродючі галузки). Всі зрізі добре замашувати клієм.

6. Збирати листі і всі овочі, які висять на деревах; вони всі попсовані ріжними гриб-

Мал. 28. Як відтинати галузі. а) Добре зрізані.

ками. Все це треба спалити, бо на весні вони висхнуть і заражатимуть дерева.

7. Закінчити білення дерев. (Білення дерев стор. 11).
8. Ніжніці дерева обгортати соломою і рогожами від морозів і гризунів; звертати увагу, щоби не поломити галузки.
9. Обчищувати кору.
10. Недокінчена осіння робота (у вересні і жовтні) мусить бути закінчена до морозів і снігу.
11. Боротися зі шкідниками. (Див. Січень 4).
12. Замовляти дерева для весняної посадки.
13. Замовляти садівничі журнали (газети) на слідуючий рік. Знайомитися з каталогами садівництв.

Город.

14. Раз на 3—4 роки добре є звалювати город, особливо, як розмножилися слимаки.

Сад і город заграбати зі сухого листя, ніякого буряна, та бадилля не лишати, бо це найкращі сховки для ріжних комах та шкідників.

15. Кінчти збір та долування ярин; добре вітрити, щоби не загрівалися.

16. Як настають морози, прикрити мервою, або соломою зимову салату, щавник, зрізований, шпінат та осінні засіві.

17. Цибулю на стрихах згорнути на купу і закрити соломою або полововою.

18. Кінчти гноєння і перекопку городу.

19. Шпарагарню, трускавки і суніці обложити гноєм.

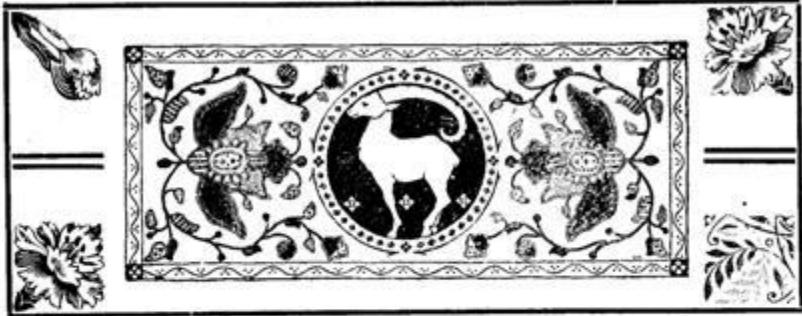
20. Переглядати ярини в ямах і пивницях; все нездаде, зіпсуйте відкидати.

Пасіка.

21. Хто має стебник, переносить тепер бжоли до него на зимівлю. В тім разі не треба жадних мат закладати ані обліплювати, бо стебник повинен бути теплий 5—8 ст. С. Практикують також закопування бжіл в землю (рід ровів стрілецьких, зверху накривають дошками і землею. Треба однаке з тим бути обережним, щоби бжоли не запережити з причини за великої тепла або вологості.

Грудень.

Садок. 1. Гноєння дерев. Вивозити гній і компост і закопувати під дереву і кущі коли земля ще не замерзла.

2. Збір мумій (овочів, які висять на деревах) і падалиці.

3. Обчищувати кору дерев і білити вапном, коли того дозволяє погода. Старанно обчищувати дерева від сухого галузя.

4. Збирати сніг під дерева і утоптувати його.

5. Лічити рани на деревах. Обмазувати садівничим клієм і, коли потрібно, цементувати дунла. (Див. „Хороби дерева“ ст. 10).

6. Боротьба з шкідниками садка. (Див. Січень 4 і ст. 7—10).

7. Коли прислані в сьому місяці дерева позамерзали в до-роzi, то замерзлі дерева нерозпакованими кладуть до льоху і чекають, доки вони поволі не одійдуть.

Город. 8. Закладати купи компостові. Як-що земля не замерзла, копати і гноїти, хто ще дотепер не успів.

9. Направляти знаряддя садівничі і огорожничі, всі залишні частини насмарувати олівою, або яким товщем, щоби не ржавили, **Пасіка.**

10. Коло бжіл нема вже ніякої роботи, зате можна робити улий деревляні або соломяні, приладжувати рамки, пітучну вошину, знаряддя пасічниче. До стебника заглядати, чи не за горячо.

11. Зробити рахунок з цілого господарства, розхід і при-буток, уложить плани на слідуючий рік. Надовгі зимові вечери ку-пити книжок господарських та наукових, щоб вчитися чогось нового.

Заходіть до читальні, іншим читайте та перечитане обгово-руйте. Подбати, щоб у кожній хаті була своя рідна газета. Цей вільний час посвятити тільки освіті! Не забуваймо, що освіта — це найостріше оружje в боротьбі за наші права. Тому стараймось кожньому дати це оружje!

ЗМІСТ.

	Стор.
1. Переднє слово	3
2. Який заводити садок	5
3. Яка земля найкраща під овочевий сад	5
4. Відалення дерева від дерева в саду	5
5. Про щеплення	6
6. Як запобігти, щоб не появилися шкідливі комахи, та як можна в за-галі їх иниції	7
7. Боротьба зі шкідливими комахами в осені та зимою	9
8. Хороби дерева	10
9. Яка користь з білення овочевих дерев вапном?	11
10. Що треба робити зі старим деревом?	11
11. Заповіди садівника	12
12. Рецепти	13
13. Про компости	14
14. Закладання парників	15
15. Гноєння і переміна плодів в городі	16
16. Перекопок землі в городі осеню	18
17. Переховування яриць	19
18. Вино порічкове	20
19. Дещо про насіння	20
20. Таблиця кількості зернят і % їх кільчения	21
21. Боротьба зі шкідниками в городі	22
22. Бжільництво	25
23. Календар садівничий, огорожничий і пасічничий	28
I. Січень	29
II. Лютий	32
III. Березень	35
IV. Квітень	40
V. Травень (май)	46
VI. Червень	49
VII. Липень	53
VIII. Серпень	57
IX. Вересень	59
X. Жовтень	61
XI. Листопад	64
XII. Грудень	66

Помилки друку:

Сторінка	Рядок	Надруковано	Мав бути
8	18 з долини	стілками	стілками
10	5 "	розтріскування	розтріскування
11	7 з гори	Внаслідок	Внаслідок
11	6 з долини	замінити	замінити
12	§ 4.	і знищення	і знищіти
13	1 Рецепта	живиці	живиці
13	2 рецепта	живиці	живиці
13	7 Рецепта	літ.	літ.
23	—	4—8 аршен. кв.	4—8 грамів аршен. кв.
40	1 з долини	нечітко відбиті	Лиска (<i>Psila</i>)
44	§. 28.	Дерева, які...	10. Дерева які...
58	§. 28.	головчасту	головчасту
63	§. 28.	— час зборів	— час зборів в
		пререкопати	перекопати

Добірне насіння ярин

(городовини)

провірене що до сили кільчення, чистоти і ужиткової вартості
Ботанічно-Рільничою Стациєю у Львові,

штучні погної, огородничі, рільничі
і ремісничі знаряди і машини, ку-
хонне начиння, зелінні і повороз-
ничі вироби

і загалом все в рільничім та домашньому господарстві потрібне
доставляє

Краєвий Союз Господарських Спілок
Львів, Зіморовича ч. 20.

Власні склади: у Львові, Городецька 95, Перемишль, Коцюшкі ч. 5. Стрий,
Ринок ч. 6. Коломия, Ринок ч. 40.

ОДНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ
Парцеляційне Товариство „ЗЕМЛЯ“
у Львові, Ринок 43.

Переводить парцеляції ріжних посілостей
і інtabулює купців за властителів купле-
них ними ґрунтів.

ПРИЙМАЄ ГРОШІ НА ВКЛАДКИ ЩАДНИЦІ.

Дає інформації в парцеляційних справах.

МАЄ УРЯДОВЕ УПОВАЖНЕННЯ ДО ПАРЦЕЛЯЦІЙ.

Видавництво „Добра Книжка“

— □ ЛЬВІВ, ул. Садова 4. □ —

поручає ріжні пресіовані оповідання й поетичні діви на
роду й молоді, наукові розпідки, мозготоннici та інші
релігійні книжки. Всі книжки визначаються багатим і
цікавим змістом, гарною мовою, красною обрамленою
зверхнім вигляду книжки та стають основою дома-
шньої книжівки в усій українській родині.

Хто прийде 1000 Мп дістане 20 (двадцять) книжок;
хто виїде 2000 Мп, дістане 30 (трицят) книжок, но-
жда інша. Хто бажавби знати, які книжки видавництво
має на складі, нехай зважає: описаною листинкою
цінника „Доброї Книжки“.

— Пишіть на адресу:
„Добра Книжка“ М. Мох, Львів,
— ул. Садова 4. —

Сушарні овочів
та фабрики мармеляди й вин

проектує:

Український Будівельний Союз

■ ■ ■ Львів, вул. Оссолінських 6. ■ ■ ■

Шкіци, Пляни, Кошториси, Матеріали,
Машини.

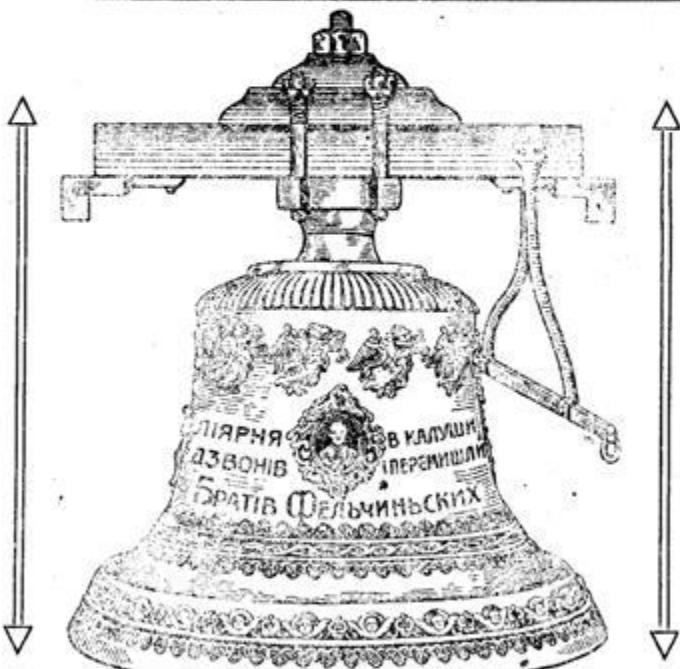

РІК ОСНОВАННЯ 1808. НАЙСТАРША ФІРМА В КРАЮ РІК ОСНОВАННЯ 1808.

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНЬСКИХ — В КАЛУШІ і В ПЕРЕМИШЛІ

— вул. Красінського ч. 63. на Засіянку (діл. власний) —

відзначена на українській виставі в Стрию та на виставах краївих і загран. золотими медалями і дипломами. Поручає дзвони ріжкої величини і тонів. — Приймаємо розбиті дзвони як такові кожду скількість металу до переливання. — Окуті або монтувані, може бути на бажанні залізне або дерев'яне найновішої системи. — Дзвони замовлені можуть бути на місяці до 3 місяців від дня замовлення. — Фірма ручить за чистий і гармонійний голос, в протилежному разі заміна коштом фірми дозволена.

УВДГА: Жадних агентів не маємо і не висиламо. Крім Калуша і Перемишля не маємо жодної філії, проте просимо інтересуваних і східної Галичини удаватись напрям до Калуша, а в західної до Перемишля.

— ПЕРША УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ

ВИДР ІРЖНИХ УБРАНЬ і МАТЕРІАЛІВ ДЛЯ ДАМСЬКИХ ТАК і ЧОЛОВІЧИХ. НАНОВИЦІ ФАСОНІВ КРАСИ І ЗАГРАНІЧНИХ.

Приймав кравець ПЕТРО МЯГКИЙ

ПЕРЕМИШЛЬ, Гімназіальна 2.

НАКЛАДОМ Народного Базару

в Перемишлі, пійшли:

1. Ор. Андикович: Ой у рідному краю. 2. Альфр. Бізен: Тарас Шевченко. 3. Альфр. Бізен: Перелицьована Енейда Котляревського. 4. Сольо-співи: I. випуск С. Людкевич. II. вип. Е. Форостиця, Б. Вахнянин, С. Людкевич. 5. Уляна Кравченко: Продіски. 6. Уляна Кравченко: В дорогу. 7. С. Татух: Земити в зірці до науки українського письма.

Складайте Ощадності
в Красіві Союзі
Кредитовім у Львові

Ринок 10. І. п. (Дім „Бровіві“).

Союз є центральним часом українських кооперативів (також райфабіленов) і надає їм центрального кредиту. Приймає вкладки ощадності в домашній масіті на умовленій проценті, при чому одразу рентоніз податок з власних фондів без потримання тогож вкладникам. Фонди резервові Красівського Союзу Кредитового урядковані у власнім домі (закуплені в 1920 р.) у Львові ул. Третого мая ч. 15. і добраг сільських. — Висуїться безпроверочно в члені і складаєте ощадності в Красіві Союзі Кредитові.

Творіть власну силу централю кредитову! — В економічній силі інституції — сила народу!

ФУТРА роблю і направляю.

ШКІРИ з кун, лисів, тхорів і інш.
купую і вправляю.

Приймаю Хлопців на науку
Челядників до роботи.

ПЕТРО КАРПЯК біло- скірник,

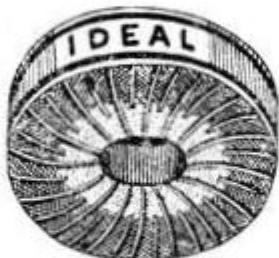
у Львові, вулиця Куркова ч. 11а.

Фабрики млинських машин

М. КАНАРЕК

Спілка з обмеженою порукою.

Краків, вул.
Шевська
ч. 9.
Телеф. 3024.

Варстati:
Підгірє,
Площа
Згоди 12.

Філії і склади:

ВАРШАВА, Ясна 18, Тел. 243 80 ЛЬВІВ, Словачького 16
Адреса для телеграм для всіх місцевостей „ТЕХНІКУМ”.

Проектує і уряджує ГОСПОДАРСЬКІ МЛНИ ПІВ І ЦІЛО-
АВТОМАТИЧНІ. Поодиноко доставляє всякої рода ма-
шини власного і заграницького виробу. — ШТУЧНІ
КАМІННЯ з французького матеріалу „Ідеаль”, парові
машини, локомобілі, ропні мотори системи Diesel і
ссучо-газові. — Водні турбіни системи „Francis”. —
Трансмісії, паси, шовкова орігінальна швайцарська
газа.

Цінники і кошториси на бажання оборотно.

